XXII. évfolyam 39. szám · Ára: 1 forint · 1966. szeptember 29



Várnai György rajza

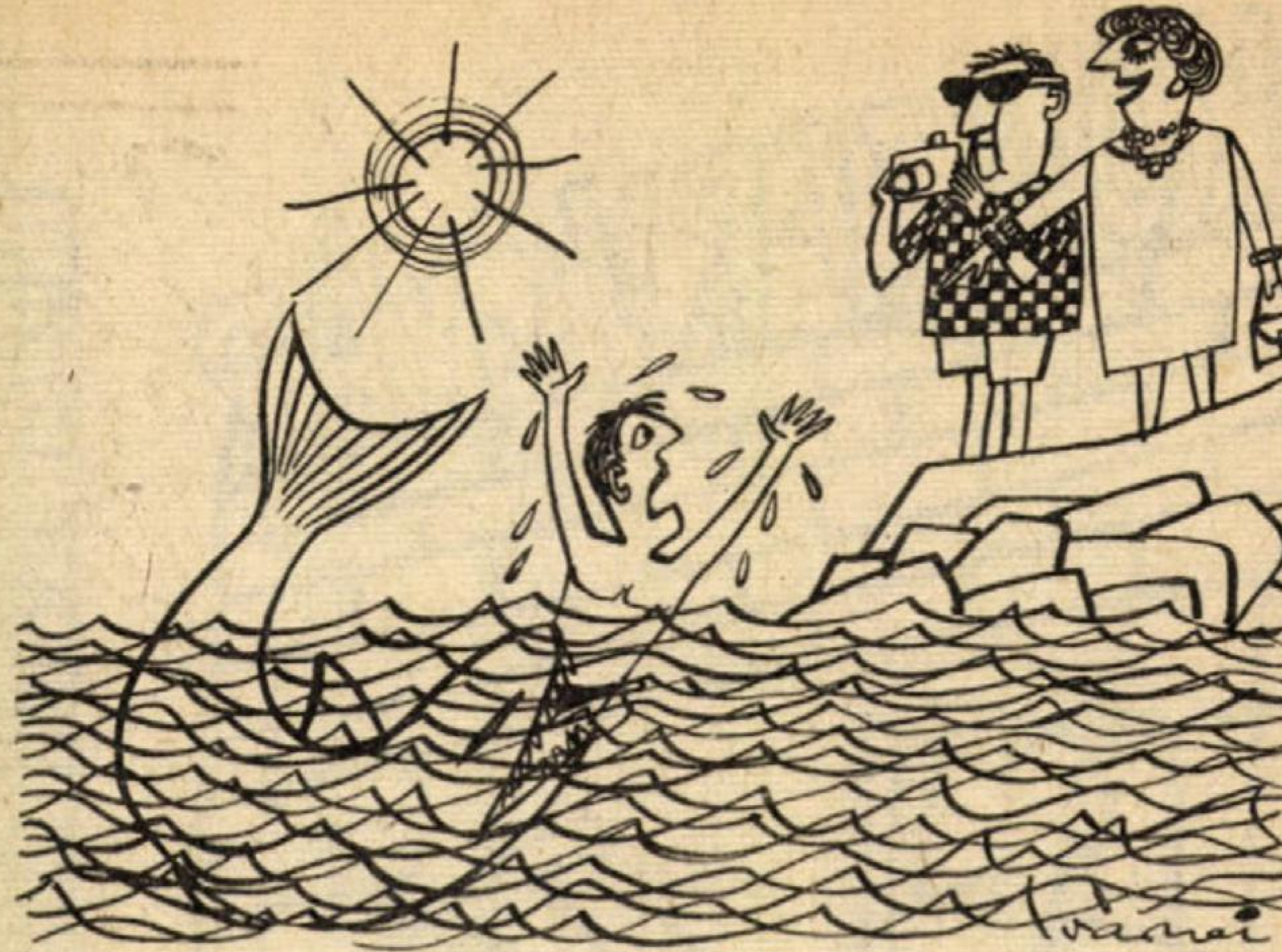
— *Ki mondta meg az igazgatónknak, hogy még húsz vagon paradicsom érkezett?*

A kerék feltalálói



– Nem kéne a Nagy Sámánt is bevenni a találmányba?...

Fényképész-szerencse

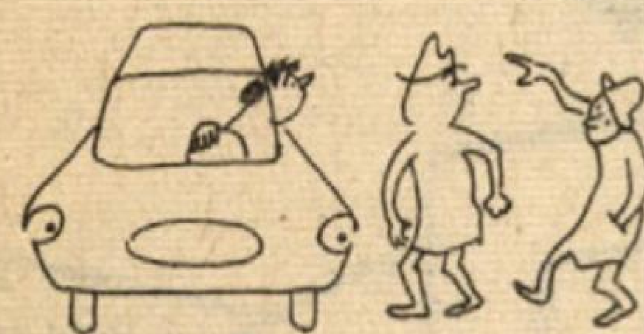


– Nézd, egy hím sellő!

Forgatjuk az idegent









Útbaigazítás

Teljes javulás



– Most, hogy már nem lóversenyez, hova teszi azt a rengeteg pénzt, amit veszteni szokott?
– Bent hagyom a pénztárban!...

AZ UTAZÁS CÉLJA?

Kezembe került egy csomó útlevélkérelem. Különböző alakok nyújtották be a lakóterületük szerint illetékes útlevélhivatalnál, felelve a feltett kérdésekre. A válaszokról az alábbi kimutatást készítettem:

Név	Hová akar utazni?	Az utazás célja?	Ki fedezi a valutát?
P. Ovidius	Tomi	Hivatalos kiküldetés	Költőtársaim összeadják
Chr. Columbus	India	Véletlenül felfedezni Amerikát	Az indiánok
Szulejmán	Mohács	Nemzeti nagytemető kivitelezési munkálatai	Magyarország (150 évig törlesztendő)
Hitler Adolf	Európai körút	Ausradieren	Mi
L. Beethoven	Martonvásár	A Fejér megyei idegenforgalom fellendítése	Brunswick, IBUSZ
Kőrösi Csoma Sándor	Tibet	Nyelvtankönyv íráshoz alapfokú nyelvtanfolyamon részvétel	Az utókor
Puskás Öcsi	Spanyolország	Lábértékesítés	Real Madrid
Antonius	Egyiptom	Részben szolgálati, részben magánügy	A háziasszony
Mohammed	Medina, Arábia	A rólam elnevezett vallás megalapítása	Allah
Hannibál	Róma	A legújabb típusú elefántok bejáratása	Karthágói Nemzeti Bank
Botond	Bizánc	A szabadságon levő házi lakatos helyett kapunyitás	A megrendelő
B. Napóleon	Egyiptom	Idegenvezetés a piramisokhoz, nagyobb létszámú francia csoporttal	Önellátó
IV. Henrik	Canossa	Bocsánat!	Gyalog utazik, valutát nem igényel
Batu kán	Magyarország	Die Pustha! (Die Muhi)	A vendéglátó
Mária Antoinette	Versailles	Megszabadulni a kínzó fejfájásoktól	Konvent
Mikes Kelemen	Rodostó	Tengermorajtani tanulmányok	Szultán
Mózes	Egyiptom, via Vörös-tenger	Gyalogátkelőhely kijelölése	Bibliakiadó Vállalat

***Figyelmeztetés:** Valótlan adatok közlése esetén a kérelmezőt a történelemből töröljük!*

Novobáczky Sándor

EGY KABÁT KÁLVÁRIÁJA

Svájci vendégem nálam felejtette öltönyének kabátját. Utána akartuk küldeni, de a posta a Nemzeti Bankhoz utasított. Itt közölték: a tanácsi összekötővel igazolnom kell, hogy a svájci vendég valóban a mi vendégünk volt. A tanácsi összekötő a tömbmegbízotthoz, utóbbi a házmegbízotthoz, ez pedig a házfelügyelőhöz küldött. Mikor megvolt az aláírandó szöveg, akkor a házmegbízott nem fogadta el, mert számos adat hiányzott: a svájci vendég kora, svájci lakása, milyen célból, melyik napon és mennyi ideig volt nálam, mikor utazott el stb., stb.

Ezek alapján a következőkre lehet gondolni:

1. *Svájcban valószínűleg használt ruha hiány van.*
2. *A használt ruha kicsempészésének megakadályozása népgazdasági érdek.*
3. *A hazai ószeresipart védeni kell.*

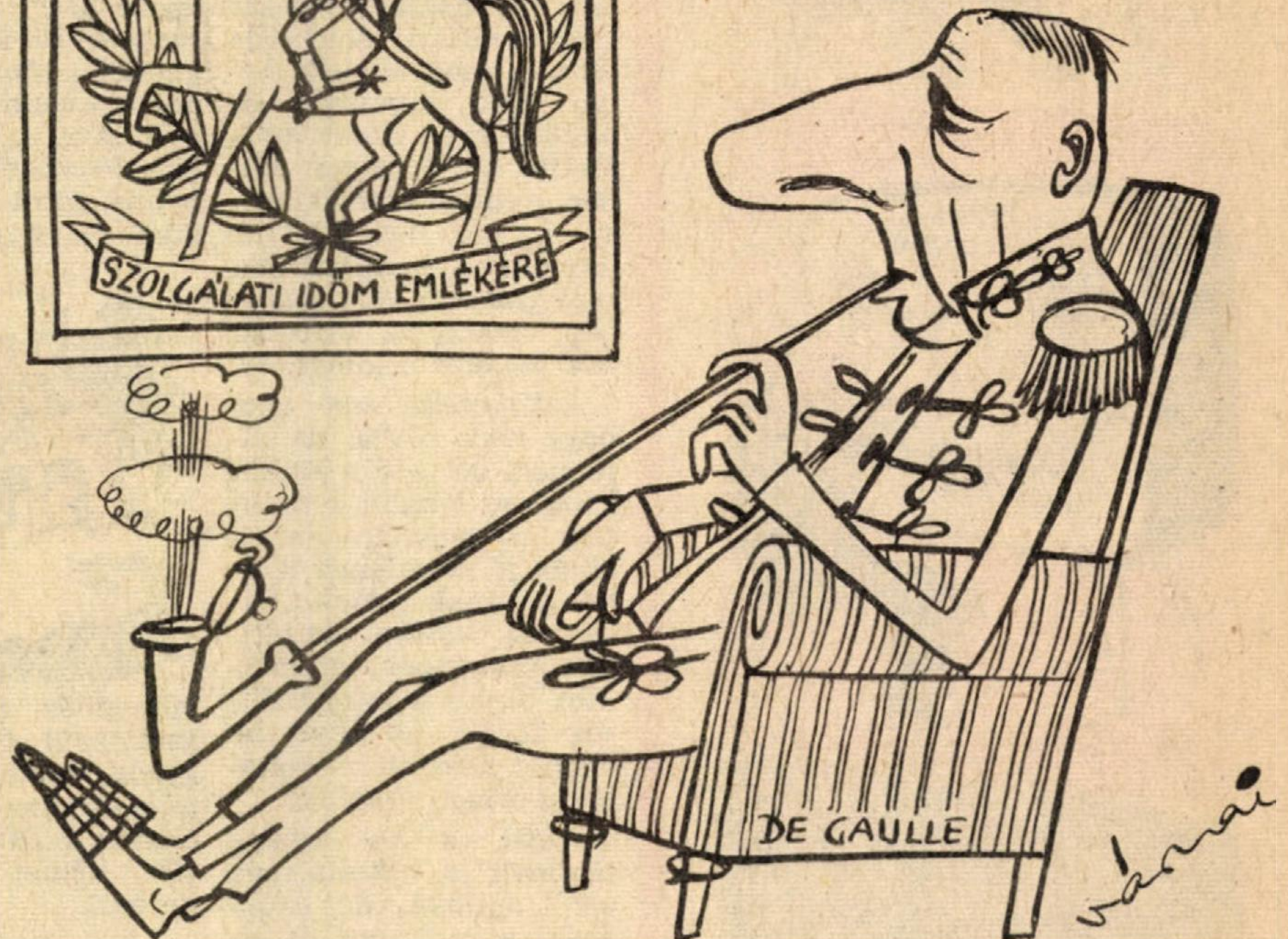
Még megjegyzem, hogy a kabátot mégis ki fogom juttatni egy Svájcba utazó ismerősöm révén, de nem szeretném, ha ez a hatóságok tudomására jutna.

Dr. Góth Endre,
Budapest, II., Garas u. 7.

Franciaország szakított a NATO katonai szervezeteivel

Várnai György rajza





Ketten beszélnek

1

— Volna nekem egy filmtémám, ha meg tetszene hallgatni, kedves Mester...

— Arra nem vállalkozhatom, fiatal barátom, de ha leírja, szívesen elolvasom.

— Kérem szépen. Le fogom írni, és elhozom.

— Jó. Csak annyit áruljon el, hogy ki vetkőzik benne?

— Hogy ki vetkőzik?

— Mért csodálkozik úgy? Nem érti? Ki vetkőzik benne, azt kérdeztem. Miféle nő és miért?

— Egyelőre nem vetkőzik benne senki. A történet ugyanis...

— Várjon, drága barátom. Én csak sikert vagyok hajlandó csinálni. Ez manapság vetkőzés nélkül nem megy.

— Nőnek kell vetkőzni?

— Világos. Lehet lány, lehet anya, lehet leányanya, az nekem mindegy. Valamilyen okból le kell vetkőznie, esetleg többször is. Vagy önként, vagy levetkőztetik, ami még jobb is olykor.

— Csakhogy az én filmtémámban a nők...

— Sok a dolgom, ne haragudjék. Különben is megbeszéltük, hogy írásban nyújtja be.

— Jó. Holnapra hozom.

2

— Elolvastam. Kolosszális.

— Ugye? Pedig nem vetkőzik benne senki.

— Maga őrült? Hogyhogy nem vetkőzik senki? Hiszen éppen az a zseniális benne, hogy mindenki vetkőzik! Nem vette észre?

— Bocsánat, valami tévedés lehet...

— Hogyhogy tévedés? Nem a „Heten a Himalája ellen" című filmnovelláról van szó?

— De igen.

— Kolosszális. Az alapgondolat is. Hét pesti nő, lányok, asszonyok vegyesen elhatározzák, hogy megmásszák a Himaláját.

— Igen. De mért?

— Ha jól értettem, azért, mert úgy érzik, hogy a nők ma még csak névleg egyenjogúak. Be akarják bizonyítani, hogy...

— Úgy van. De mért kellene ebben vetkőzniük? Hiszen férfiak nem szerepelnek a történetben!

— A történetben nem. Éppen ez a kolosszális. De a nézőtéren igen! Az a jó, amikor a nők egyenesen a nézők számára vetkőznek. Vérbeli sztriptíz!

— Igen, igen, de mért vetkőznének?

— Mondja; maga megőrült? Hogyhogy mért? Hiszen amint másznak felfelé a Himalájára és harcolnak minden méterért, egyre nagyobb a meleg s emiatt vetkőznek. Mire a csúcs közelébe jutnak, már csak kombiné van mindegyiken. S amikor felérnek a csúcsra, hogy kitűzzék a magyar zászlót, már csak bikini van rajtuk. Némelyiken az sincs, de azok háttal állnak a nézőnek. Kolosszális.

— De, kérem, Mester, mennél feljebb jutnak a nők a Himaláján, annál hidegebb van. Tehát nem hogy vetkőznek, de egyenesen öltöznek. Mire feljutnak, teljesen be vannak bugyolálva.

— Ez komoly? Egyre hidegebb van felfelé?

— Hát persze. Baj?

— Nagy baj. De tudja, mit? Ha felfelé egyre hidegebb van, akkor lefelé egyre melegebb van. A nők tehát nem fel fognak mászni a Himalájára, hanem le fognak mászni a Himalájáról. És mire leérnek, bikiniben lesznek. Írja át ebben az értelemben. Rendben van?

— Kérem. De mi lesz a mondanivalóval?

— Az maradhat úgy, ahogy volt.

(t.)

A tévé vasárnapi szórakoztató műsora

Erdei Sándor rajza









A NAGY ÜZLET

(LACIKA MONOLÓGJA)

Anyu elmesélte apunak, hogy Jolán néni telefonált, mert a férjének, azaz Koltai bácsinak, valami óriási tippje van, ami nekünk is jó, mert azt apuval társasban akarja megcsinálni, és ezért vasárnap délután eljönnek hozzánk egy kis megbeszélésre. Sok pénz áll a házhoz, mondta Jolán néni anyunak, és anyu nagyon izgult, mert Koltai bácsi ügyes ember, minden sikerül neki, és ha az nekünk jó, mondta anyu, akkor apu csak csinálja vele közösben, mert az biztosan hoz valamit a konyhára.

Azt mondta erre apu, hogy nem bánja, ha eljönnek, de neki a Koltai bácsi ne hozzon semmit sem a konyhára, mert abból jó nem lehet. Koltai bácsinak remek állása van háromezerötért, de mindig spekulál valamin, bujkál a paragrafusok között, és anyu ne örüljön már előre Koltai bácsi óriási tippjének.

Anyu a hét végéig többször is beszélt még erről apunak, de aztán eljött a vasárnap, és eljöttek hozzánk Koltai bácsiék is, aminek én még jobban örültem, mint anyu, mert citromkrém torta volt, meg sok parfé, amit anyu a cukrászdából, hozott, és rengeteg szép gyümölcs, hogy Koltai bácsiék meg legyenek elégedve. Apu morgott is, hogy minek ez a fene nagy felhajtás és költség.

Nagyon ízlett is nekik minden, sokat ettek, és anyu már behozta a feketét, amiből én nem kaptam, amikor Koltai bácsi elmondta óriási tippjét. Szeretne apuval közösen építeni egy mutatós iker-víkendházat, mert ez most nagy üzlet. Szoba-hall, nyitott terasszal, fürdőfülke ülőkáddal, főzőkonyha és egy kis vendégszoba, éppen akkora, hogy egyetlen fekvőhely elférjen benne, mert azt ki lehet adni, és nagyon emeli a



víkendház értékét. Ha kettő épül egymás mellé, közös tűzfallal, közös telken, akkor sokkal olcsóbba kerül, és ha eladják, többet lehet rajta keresni.

Anyu is meg Jolán néni is nagyon dicsérte Koltai bácsi eszét, de apu azt mondta, hogy ő ilyen stiklikbe nem megy bele, és ha egyszer a megtakarított pénzén víkendházat épít, akkor azzal nem üzletel, hanem majd mi víkendezünk és nyaralunk benne.

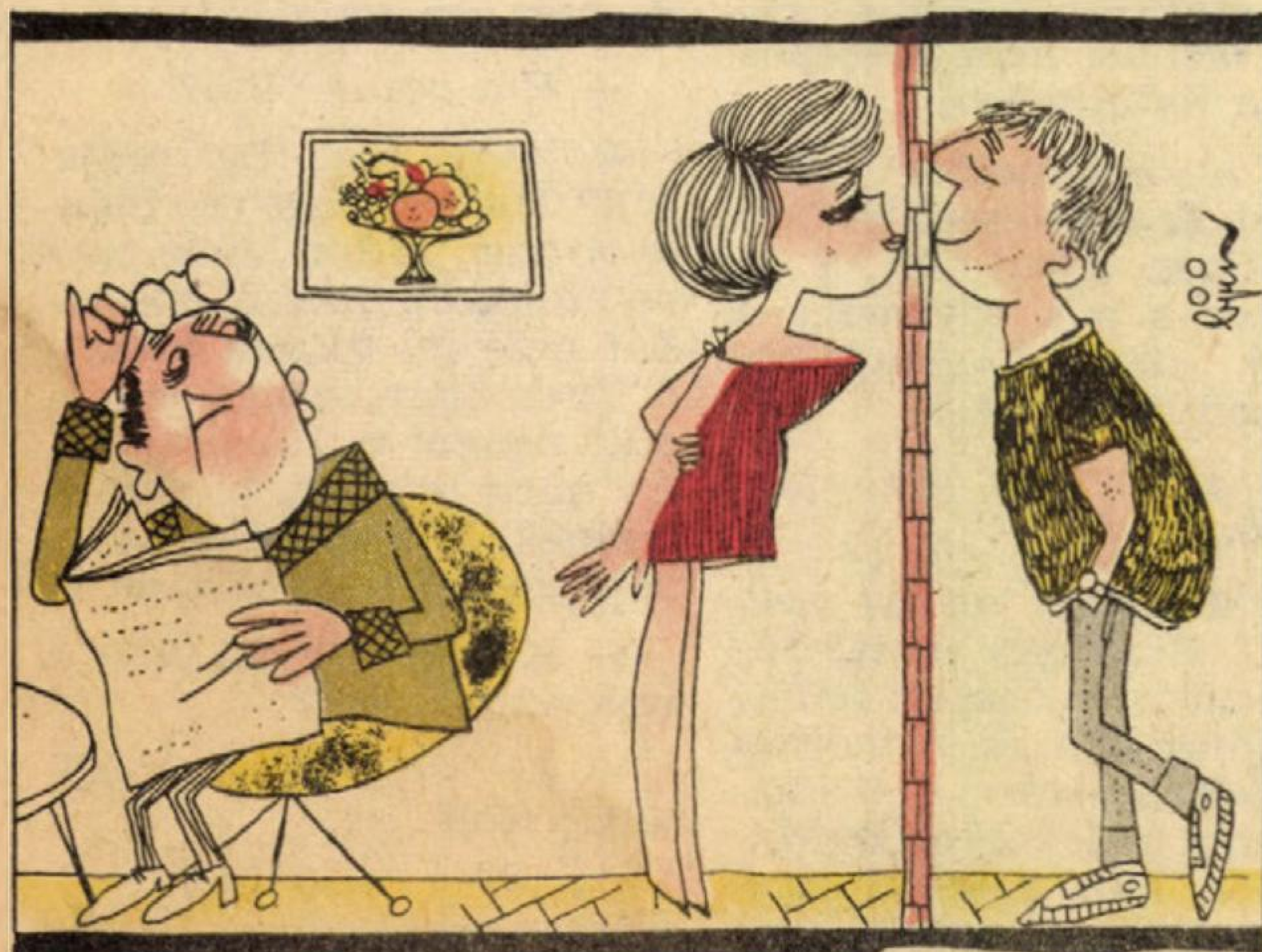
Sokan építenek pedig mostanában víkendházat, mondta erre Koltai bácsi, és nem nyaralnak benne, hanem eladják. Ha a vevő készen látja, minden pénzt megad érte, mert senki sem szeret bajlódni az építkezéssel. Ebben van a pláne és az üzlet! Az iker-víkendház még jobb tipp, neki már van tervrajza is hozzá, meg telke is, jó helyen, a Duna-kanyarban. Érdemes építeni, készen dupla pénzért el lehet adni, ami nem csekélység, mert 40—50 ezer forint hasznot jelentene fejenként. Ne húzódozzon apu, ezt nem tiltják a rendeletek, sőt, egybeesik az új mechanizmussal, mert érvényesül a kereslet-kínálat törvénye.

Ez butaság, mondta erre apu dühösen. Nem a maszek vállalkozásra és a spekulációra vonatkozik az új mechanizmus, és elég baj, hogy egyesek úgy értelmezik, mint Koltai bácsi, és azt gondolják, most majd elkezdhetik a kapitalizmust építeni nálunk.

Ekkor Koltai bácsiék hirtelen elbúcsúztak, és amikor már elmentek, anyu mérgesen azt mondta, hogy apu mindent elront, és kár volt a drága citromkrém tortáért, a parféért meg a rengeteg szép gyümölcsért. Apu fölöslegesen kidobatta vele a sok pénzt, és ha ő ezt előre tudja, akkor csak feketével kínálta volna meg Koltai bácsiékat.

Földes György

Modern építkezés



Üzemi baleset



– Jó estét kívánok!

Tüzelőgond



– Borzasztó, már megint milyen vizes fát kaptam . . .

Amerika-ellenes Tevékenységeket Vizsgáló Bizottság Vietnamban

Szür-Szabó József rajza



– Ide kellett kiszállnunk, mert itt minden bokor Amerika-ellenes.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KERESEM, DE NEM TALÁLOM . . .

1.

Évekkel ezelőtt a könnyűipar gyártott egy bizonyos fajta melltartórészes szatén kombinét. Ez jóval egészségesebb volt a műanyag fehérneműnél, nem tapadt rá a testre meleg időben, szellős volt és praktikus. Vajon miért tűnt el a boltokból? Miért nem gyártják, amikor annyian keresik és szeretik? Erre szeretne választ kapni:

30 asszony
a Csepeli Motorkerékpárgyárból

2.

Elsőosztályos kisfiamnak három hónapja hiába keresek 6-os számú iskolaköpenyt, sehol sem kapok. Jó dolog, hogy az iskolákban szorgalmazzák a köpeny viselését — de azt is szorgalmazni kellene, hogy a kereskedelem gyártson és forgalmazzon eleget belőle!

Asztalos Ferenc
Szeged,
Kossuth Lajos sugárút 29.

Hátha valaki nem ismeri..

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Nagyné sírva panaszkodik Kissnének, hogy kétévi börtönre ítélték a fiát.

– Aztán megérdemelte a büntetést?

– Jaj, dehogyis, hiszen a világ legjobb gyereke volt. Amit lopott, azt mind hazahozta.

*

Fehér elmegy az antikváriumba, hóna alatt egy vaskos könyvvel, és azt mondja:

– Kérem, volna itt nekem egy eladó büntetőtörvénykönyvem. Megveszik?

– Használt példány? – kérdi az antikvárius.

Fehér dühösen feleli:

– Ahhoz magának semmi köze!

*

Zabhegyi találkozik a barátjával, és izgatottan újságolja neki:

– Képzeld, a menyasszonyom visszaadta a jegygyűrűmet, és mással jegyezte el magát. Most megyek és kinyomozom, hol lakik az az ember.

– Meg akarod pofozni? – kérdezi a barátja.

– Dehogy, el akarom adni neki a jegygyűrűt.

Sikeres műtét után



Előregyártott fedezék



JANUSZ OSEKA:

KÜLFÖLDI ROKON



Sajnos, nem mindenkinek van külföldi rokona, és jómagamat is azok közé számíthatom, akik bizony érzik ezt a fájdalmas hiányt. A bennem rejtőzködő szeretet és tisztelet érzései így azután nem fejlődhetnek szabályszerűen, mivelhogy csak itthon vannak rokonaim, saját hazám határain belül, tehát semmi okom, hogy szeressem és tiszteljem őket.

A személyemet ért sérelmen sopánkodva és boncolgatva e társadalmi igazságtalanságot, azzal a kéréssel fordultam az illetékes hatóságokhoz, hogy azoknak az embereknek, akiknek önhibájukon kívül nincsenek külföldi rokonaik, jelöljenek ki rokonokat hivatalból az állami készletből. Hangsúlyozom, hogy itt azokról a személyekről van szó, akik önhibájukon kívül nélkülözik a külföldi rokonokat, mert, teszem például, annak az embernek, akinek volt külföldön élő rokona, de eltette láb alól, hogy megkaparintsa az örökséget, senki sem fog állami rokont juttatni, már csak azért sem, hogy hasonló sors ne érje a juttatott rokont.

Ha a hatóságok meghallgatnák kérésemet, és az állami készletből, hivatalból jelölnének ki a számomra külföldi rokont, kész vagyok őt tárt karokkal, könnybe lábadt szemmel és népviseletben fogadni, majd igazi lengyeles vendégszeretettel megvendégelni, mindazzal, amiben kunyhóm bővelkedik.

Ő mindezért ellát vasalást nem igénylő ingekkel, amelyekre momentán óriási szükségem van.

Bemutatom a juttatott rokonnak az Óvárost, a Keleti Falat, a Kultúra és Tudomány Palotáját, ugyancsak a wilanówi kastélyt, szóval mindent, amit újjáépítettünk a romokból, és szüntelenül szeretettel és tisztelettel fogom övezni. A rokoni látogatás után azt szeretném, ha átnyújtana egy ruhára való anyagot, angol szövetből, ennek fejében jómagam átadok neki egy maréknyi lengyel anyaföldet. Ugyanez városnézéssel, de népviseletben, kerüljön két ruhaanyagba.





Nem vagyok lusta természetű, és egy pillanatig sem haboznék, elvinném a juttatott rokont a wieliczkai sóbányába, Krakkóba, Nowa Hutába és még Zakopanéba is, azzal, hogy az ilyen természetű, nagyvonalú szórakozásnak legalább egy külföldi márkájú kocsi az ára, amit, magától értetődően, a szeretettel és tisztelettel övezett rokon köteles ajándékozni, az okmányokkal és az ajándékozási szerződéssel együtt.

A látogatás befejeztével az állami rokon elszállításáról magam gondoskodom, virágokkal, könnyekkel, elcsukló búcsúszókkal, sőt még arra is kötelezem magamat, hogy kobzomon búcsúdalt pengetek ki számára.

Azt hiszem, fentiekből kiderül, hogy lelkiismeretesen és becsülettel teljesíteném a hivatalból nekem juttatott rokon iránt vállalt minden kötelezettségemet.

Utóirat.

Javaslatommal kapcsolatban már meg is érkezett az illetékes hatóságok válasza, amelyből megtudtam, hogy az ügy lényegében elintézettnek tekinthető, külföldi rokont hivatalos úton minden további nélkül kaphatok, csak a rokon minden irányú ténykedését, ugyancsak a nekem ajándékozott tárgyak árát a külföldön élő családtagjaimnak kellene fedezni devizában.

(Lengyelből fordította Ungvári Jenő)

Egy boldog nyár Budapesten

Mostanában mesélik el az emberek egymásnak, hogy hol nyaraltak a nyáron. Én is elmesélem.

Már meguntam, hogy minden évben kis vidéki helyeken nyaraljak. Eldugott, aprócska falvakban, mint Szilvásvárad és Bükkszentkereszt, járási székhelyeken, mint Siófok és Sopron, ráadásul idegenek közt, ahol még az üdülőtársak anyja sem érti egymás szavát, mint Abbázia, Davos vagy Balatonkenese. Úgy döntöttem, hogy annyi komforthiány után az idén végre egy összkomfortos, kényelmes, milliós nagy világvárosban töltjük nyári szabadságunkat. Elvégre is nemcsak erdei kunyhó, árokparti kemping és kacsalábon forgó borpince van a világon. Nekem kikapcsolódás egy egész évi értelmiségi munka után a kultúra, a civilizáció, de még a technika is.

Nem volt nehéz beutalót kapni a Sróf utca 7/b. alatti főbérletünkbe. Így aztán remélhettük, hogy egy milliós világvárosban töltjük el a nyarat. Annyi kellett csak hozzá, hogy kitartóan, reggeltől estig, heteken át elkerüljem az üdülési felelősnek még csak a tájékát is, nehogy óvatlan pillanatban a nyakamba sózzon egy kéthetes Mamaiát vagy egy háromhetes Szocsit, ami szintén két kis vidéki hely. Nem dicsekvésből mondom, de sikerült. Így aztán semmi akadálya sem volt, hogy idei rendes szabadságunk előtti estén össze se csomagoljuk, ami két hétre kell, és át se adva lakásunk kulcsát a házmesternek, két perccel indulás előtt a vonathoz ki se rohanva, itthon maradjunk a Sróf utca 7/b-ben, és boldogan töltsük el idei szabadságunkat egy olyan világvárosban, mint amilyen az év közben keresztbekasul átrohangált, rég nem látott Budapest. Mégiscsak nagyszerű kikapcsolódás lesz 50 heti tülekedés, tolakodás, bevásárlás, főzés, mosogatás, takarítás, lakótársakkal való ádáz pörlekedés után 2 hétig mást se csinálni, mint ugyanazt.



A beutalás, az útlevél és az utazás költségeit egyaránt megtakarítottuk, és kizárólag csak azért nem vetett fel a pénz bennünket, mert össze se volt gyűjtve. Ez is bizonyítja, milyen céltudatosan készültünk az idei nyaralásra, és vigyáztunk rá, hogy minden a tervek szerint történjen.

A Sróf utcai nyaralással nagyon meg voltunk elégedve. Hát először is a kilátás! Ablakunk — mint 17 év óta mindig — most is egy történelmi műemlékre nézett, a szomszédos ház roggyant tűzfalára, melyet két háború tépázott meg és egy helyreállítás. A kosztunk igazán olyan volt, mint otthon, a gyümölcs ára, mint másutt, a hús is volt olyan rágós, mint a legjobb üdülőkben, és a tévét se javították többször, mint Dobogókőn. Jobbnál jobb társasjátékok szórakoztatták a Sróf utcai beutaltakat. Reggel azt játszottuk, hogy ki keljen fel, ki menjen le tejért, utána, hogy mit főzzünk és miből; később a kimosogat, este a ki ágyaz aratott sikert. Néhány igen szép kirándulást tettünk a két hét alatt: egyet a pincébe (rendet csinálni), egyet a padlásra (teregetni), és egy egésznaposat az előszoba túlsó végébe (odább tolni egy behemót szekrényt).

Mint bármit bárhol, végül ezt is meguntuk, és már nagyon vártuk a második hét végét, hogy el se utazva sehová, végre haza se érkezzünk sok szép emlékkel gazdagodva.

Mert mindenütt jó, de kevés valutával a legjobb sehol.

Alföldi Imre

PLAKÁ-TOK

Kedvelem a plakátokat. Egy-egy kerítésen, amely mögött három-négy év alatt irodaház vagy két évig bolthelyiség épül, hamar feltűnnek a tarka plakátok, s én élvezem merész, „blickfangos" rajzukat és a rövid, velős, harsogó szöveget: *„Állj, ki vagy — hogy még nem biztosítottad magad betörés ellen!"* *„Teremtésit* — üti a fejét egy rohanó férfi —, *majd elfelejtettem lottószelvényt venni!"* vagy *„Olcsón élhet Olaszországban, ha Globus konzervet pakol a hátizsákba."* És hasonlók. De hosszúra nyúlik a képem, ha öncélú plakátot látok, amely csak a papírt és az erre a célra betervezett és az istenért meg nem takarítható keretet apasztja — haszon nélkül. Például ez: *„Sportolj velünk 1966!"*.

Kivel sportoljak? Fehér ruhás lányokkal, vagy nyugdíjas kefekötőkkel? És hol, Longchampban vagy Ököritón? Előző esetben készséggel csatlakozom, utóbbiban még fenntartással élek. És mit sportoljak, gombfocit, bigét vagy lepényevést? Minderről semmit sem árul el a plakát: „Sportolj velünk 1966!" — ennyi az egész. Lehet, hogy a felhívás az 1966-nak szól, mely esetben tárgytalan az egész.

És vajon mit hoz a konyhára ez a plakát: *„Vendégeknek kávét Közértből."* Vagy a másik, négy ronda nyakkendő képével és a következő szűkszavú szöveggel: *„Szép divatos"*. De ez se kutya: *„Háztartásban nélkülözhetetlen az abrosz törlő törülköző"* (a vesszőket ők hagyták ki). Olyan ez, mintha kiplakátolnák a napszakok változását. És mennyi ilyen van! Szinte hallom: „Te, Borkutyán, százezer van még a propaganda keretből, üss össze néhány plakátot, különben jövőre kevesebbet kapunk."

Személyes okokból leginkább az IBUSZ-plakátra haragszom, amely arra hívott fel, hogy töltsem a szabadságom a tengeren, és három álomszép utazást ajánlott. Éppen akkor vettem fel jelen írásomra az előleget, és rohantam jelentkezni mind a háromra. Kiderült, hogy kettőből nem lesz semmi, a harmadikra meg elkelt minden hely, mielőtt a plakátot kiragasztották.

Minek akkor a plakát?

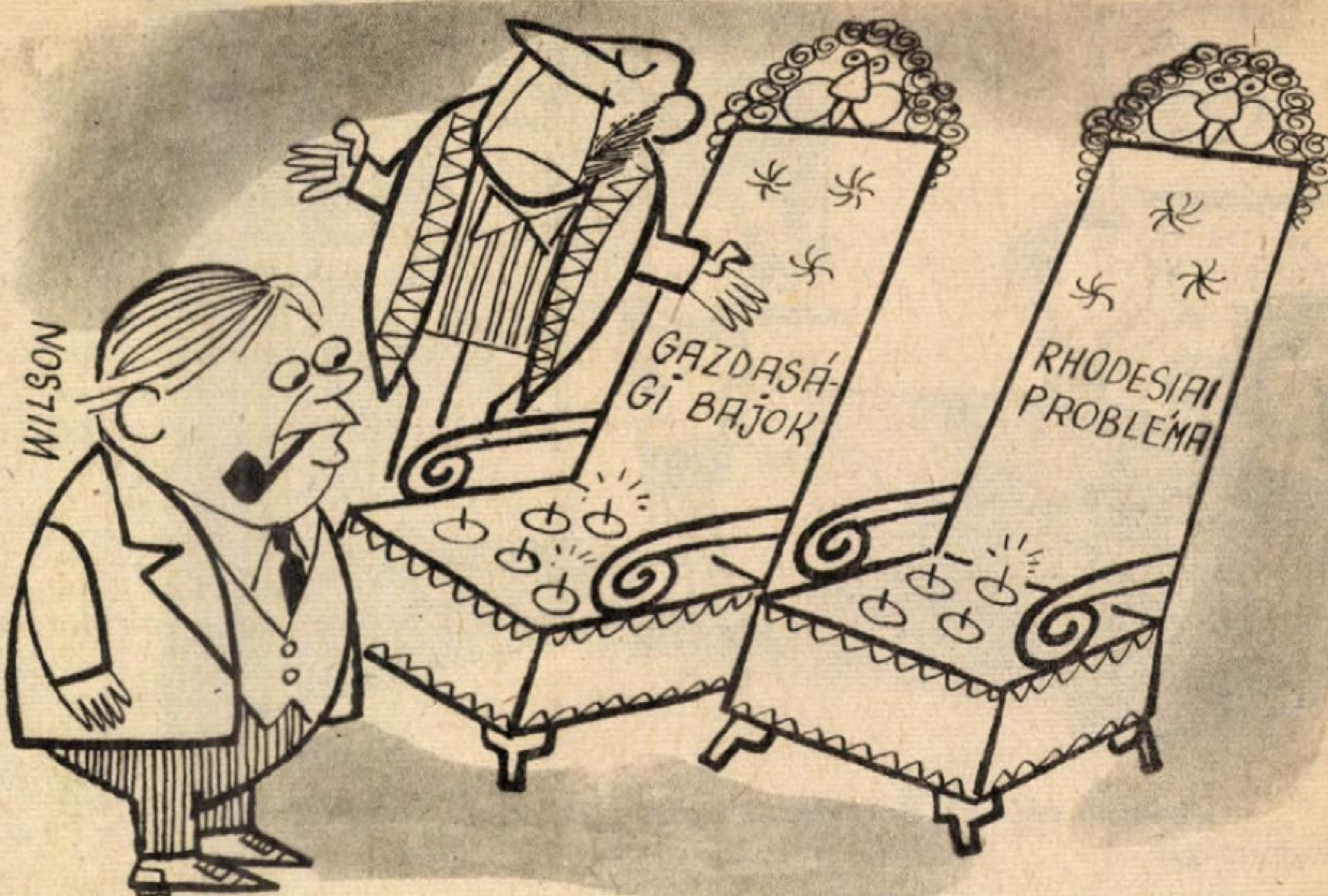
K. I.

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Postás lettem" című cikkük nyomán vizsgálatot folytattunk, a hanyag kézbesítőt más munkakörbe helyeztük át, és intézkedtünk a szóvá tett postakezelési hibák megszüntetésére.

Dejcző Gábor ig. vez.,
Budapesti Postafőigazgatóság

Nehéz idők — Fülöp György rajza



— Ma melyik székben óhajt helyet foglalni, uram?

miniatűrök

Tudományos-fantasztikus elbeszélés

— Mennyi 1 + 1?
— 1 + 1 = 2.
— Fantasztikus!

Történelmi tanulmányok

(A történészek által bebizonyítva)

I.

Gyengeeszű Godofréd részt vett a lilleburgi csatában.

II.

Éleseszű Godofréd részt vett a lilleburgi csatában.

III.

Lilleburgi Godofréd részt vett a gyengeeszűi csatában.

IV.

Godofréd of Raistwett nem volt jelen Gyengeeszűnél a csatában.

V.

Elechesue d'Lilleburg harcolt Rästvätnél, de gyengén.

VI.

Lilleburgot ostromolta Fred Godot, akit éleseszűnek is neveztek.

VII.

Godofrédnál ütközött meg Éleseszű Lilleburg és Gyengeeszű Restveth.

Krimi

Lord Bloonbury hét vendéget hívott meg weekendre a kastélyába, de csak öten távoztak.

Emlékirat

Abból[1] a társaságból[2] már csak én[3] él...[4]

Jegyzetek:
[1] A szerző elfelejtette megírni, hogy melyik társaságra gondol.
[2] Valószínűleg évfolyamot akart írni.
[3] Téved. Még dr. Schnupauer Egon Dénes is él.
[4] Itt halt meg a szerző.

Egészen rövid családregény

Becsületszavamra kijelentem, hogy Géza annak a Cselezmey Alfrédnak az ükunokája, aki 1875 pünkösd vasárnapján oltár elé vezette Szalay Fruzsinát.

Karrier-történet

X. nagyon szegény volt fiatal korában, és akkor elhatározta: ez így nem mehet tovább, itt tenni kell valamit.

És tett. Néhány év alatt évtizedeket öregedett.

Modern regény

Evelyn reszkető kézzel leoltotta a villanyt, aztán mind a hárman belezuhantak az ágyba.

Történelmi regény

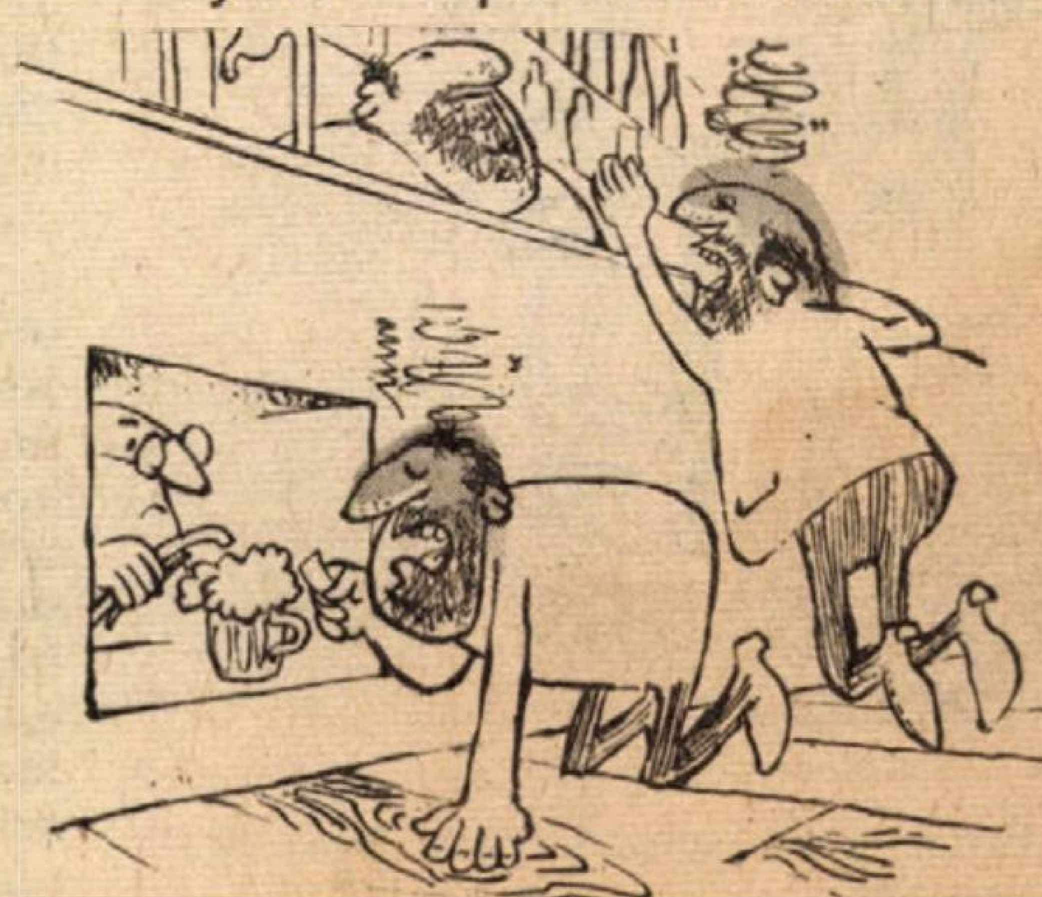
Gyereksírás verte fel a házat.

1650–1720 (?)

— Nagy ember volt — mondta zokogva egy öregasszony a temetésen.

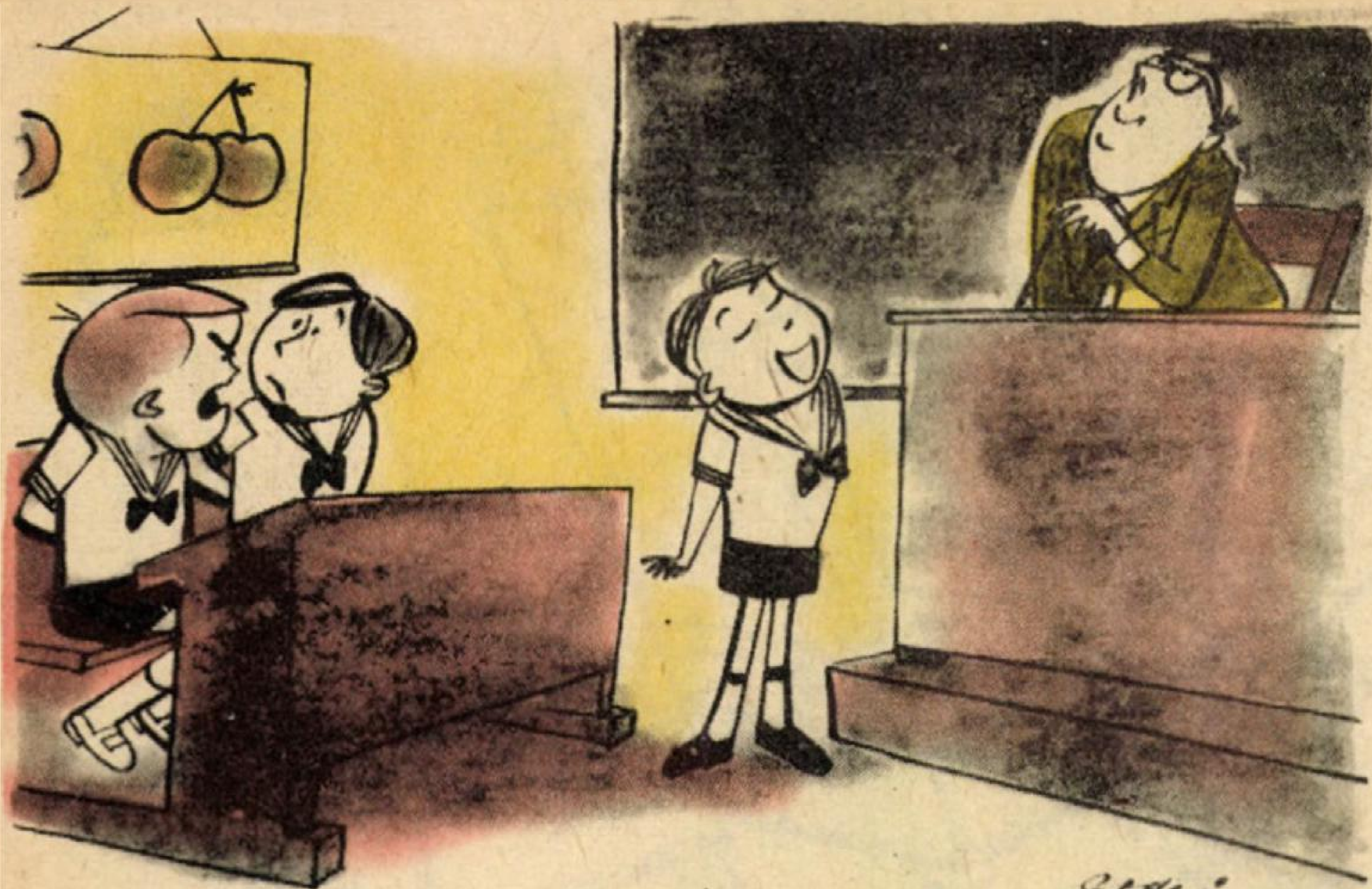
Mikes György

Újítás a talponállók részére



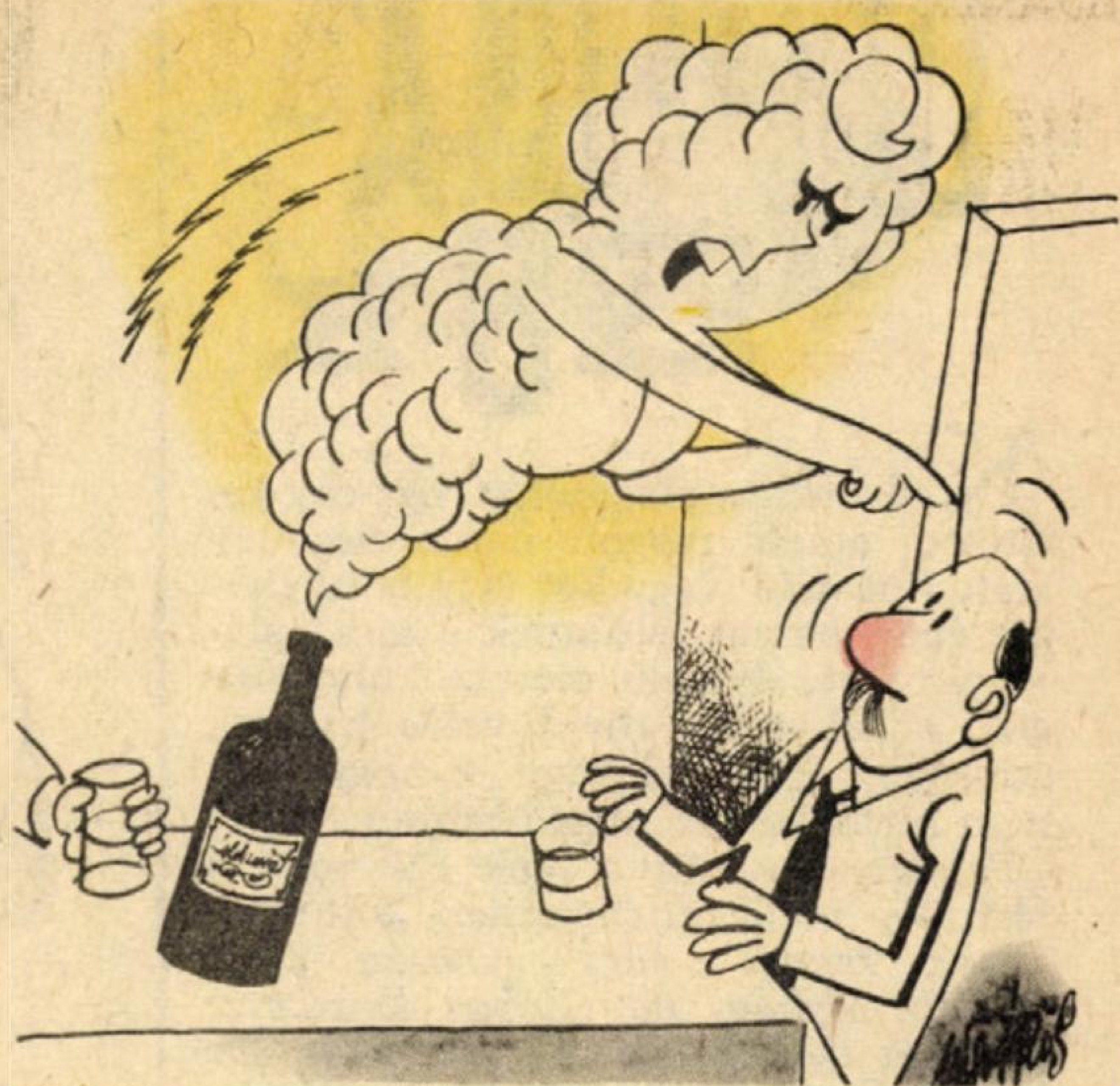
Akik már nem tudnak talpon állni.

A karrierista



– Undorító stréber! Bevágta az egész anyagot, csak hogy behízelegje magát.

Modern palackmese



– Mars haza!

Albérlet



– Azért én nem hagynám, hogy ennyi gázt pocsékoljon.

Apja fia



– Érdemes elmenned a szülői értekezletre, bombacsinos az osztályfőnöknőnk!



KUTYANYELV

Nemrégen meglátogattam egyik mammutvállalatunk vezérigazgatóját, aki eldicsekedett, mennyire megnő majd az önállósága; belátása szerint tervezhet, gyárthat és kalkulálhat.

— Ha úgy tartja a kedvem — mondta hányavetin —, kitöltök majd egy csekket hárommillió forintról, aláírom, és csináltatok, mondjuk, egy sportuszodát a gyár területén, ha éppen akarom. Az aláírásomnak megnőtt az értéke!

Egy percre eltűnődött ezen, s bizalmasra fogva a hangját, kedvetlenül így folytatta:

— De én viszont semmit sem fogok aláírni azontúl, mert sajnos nem fogom kockáztatni az állásomat.

*

Szomorú tekintetű középkorú férfi keresett fel a minap, és elmondta, milyen sérelmesen jártak el vele szemben. Magam is úgy találtam, hogy csakugyan elszomorító, igaztalan sérelem esett rajta, megértőn bólogattam, mikor befejezte a történetét. A szomorú férfi azonban ekkor ismét mondani kezdte a panaszát, ugyanazt a sérelmet, melyet az imént mondott éppen el, ugyanazokkal a szavakkal mondta el ismét, szinte azonos megfogalmazásban az előbb elmondottakkal. Türelmesen kivártam ismét a végét, gondoltam, talán kifelejtett valamit a történetéből, de nem volt benne semmi egyéb, mint az, amit már elmondott.

A szomorú szemű férfi ezután, kissé szégyenkezve, harmadszor is mondani kezdte a sérelmét. A hallhatóan kimunkált, begyakorlott mondatokat mondta ismét, miközben a részvétet kereste tekintetemből.

Nem állhattam meg szó nélkül és közbevágtam. Megkérdeztem, ugyan miért mondja el újból és ismételten a kétszer már elmondott sérelmét? A férfi még szomorúbban nézett rám, és azt mondta:

— Tapasztalatból teszem. Mert tudom, hogy csak addig hallgatnak meg, csak addig foglalkoznak az ügyemmel, amíg mondom. Így mégis elérem, hogy valami időt csak eltöltenek az én keserves panaszommal.

Somogyi Pál

MINDENFÉLE

Ne az ízlésben nyilvánuljon meg a szerénység!

*

Bármilyen igazsághoz meg lehet találni a megfelelő tapasztalatot.

*

Ha az ember elviseli a szomszédait, könnyebben tudja keblére ölelni az egész világot.

*

Rosszak az emberek, tisztelet annak a hárommilliárd néhányszázmillió kivételnek, akit elkeserít embertársai romlottsága.

*

Ha úgy érzed, hogy nem tudod megismerni önmagadat, kérdezősködj!

*

X tanulni vágyó ember, de csak más kárán akar tanulni.

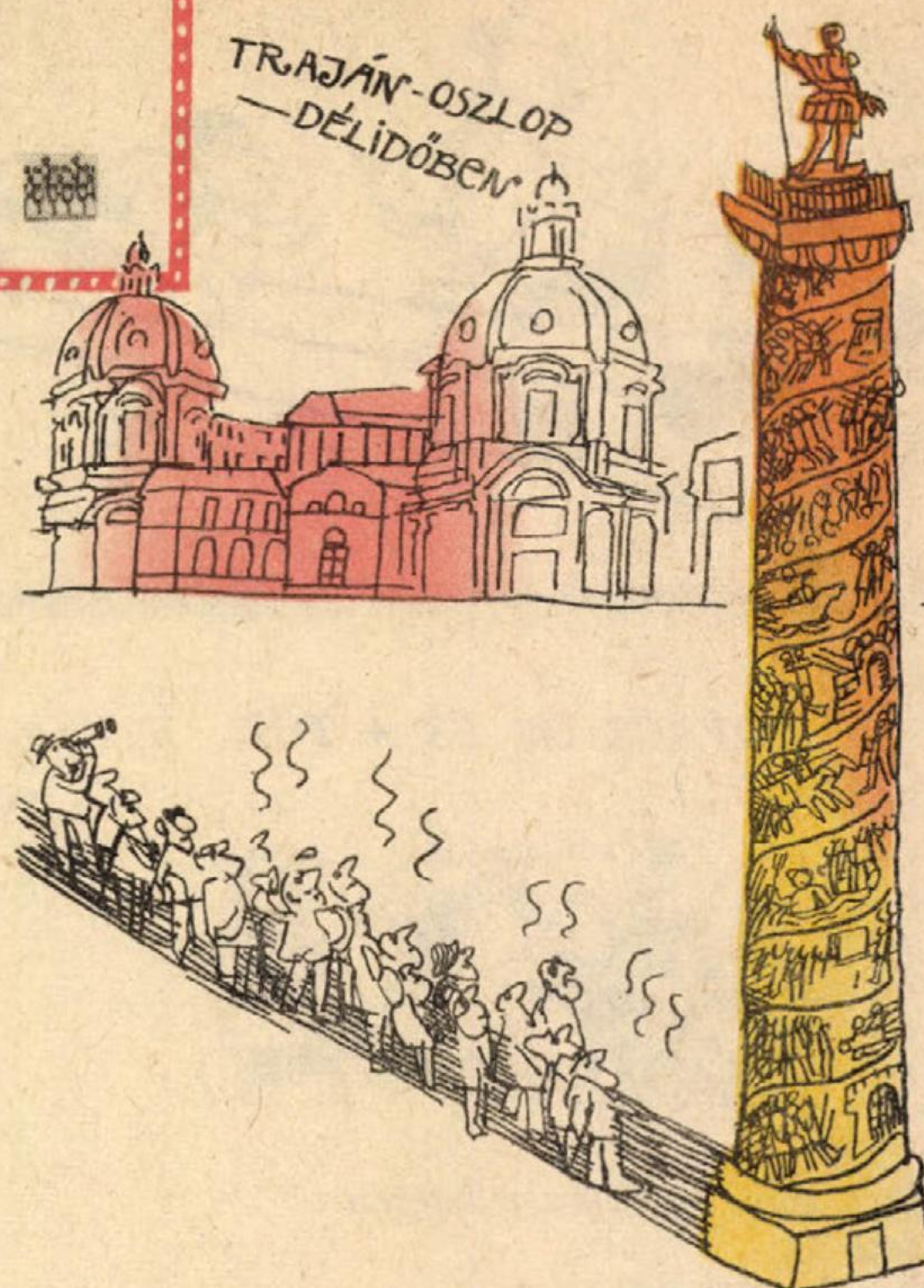
*

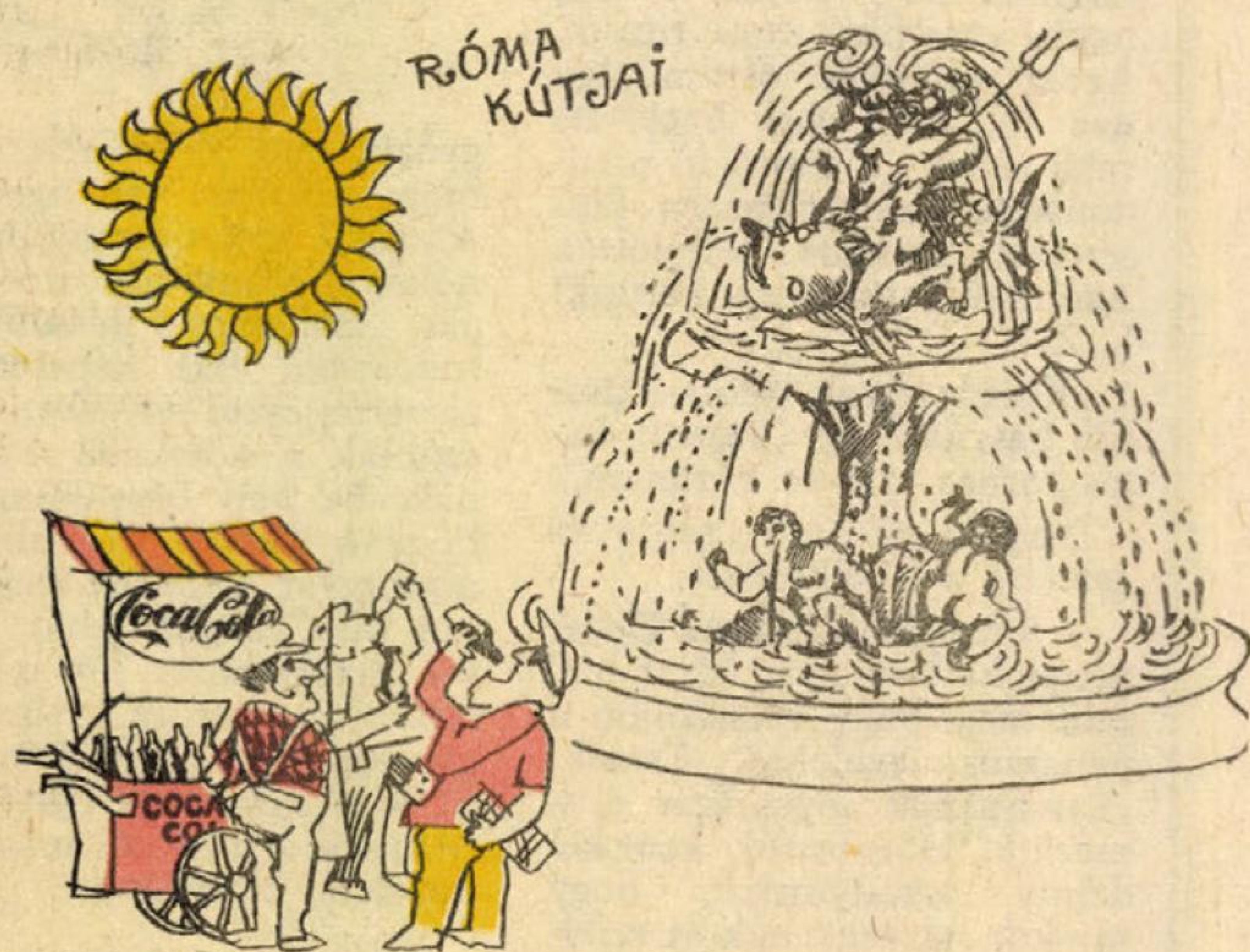
Van egy bölcs tanácsom az emberiség számára, csak nem jut eszembe.

F. L.

Hihi: ITÁLIAI VÁZLATFÜZET







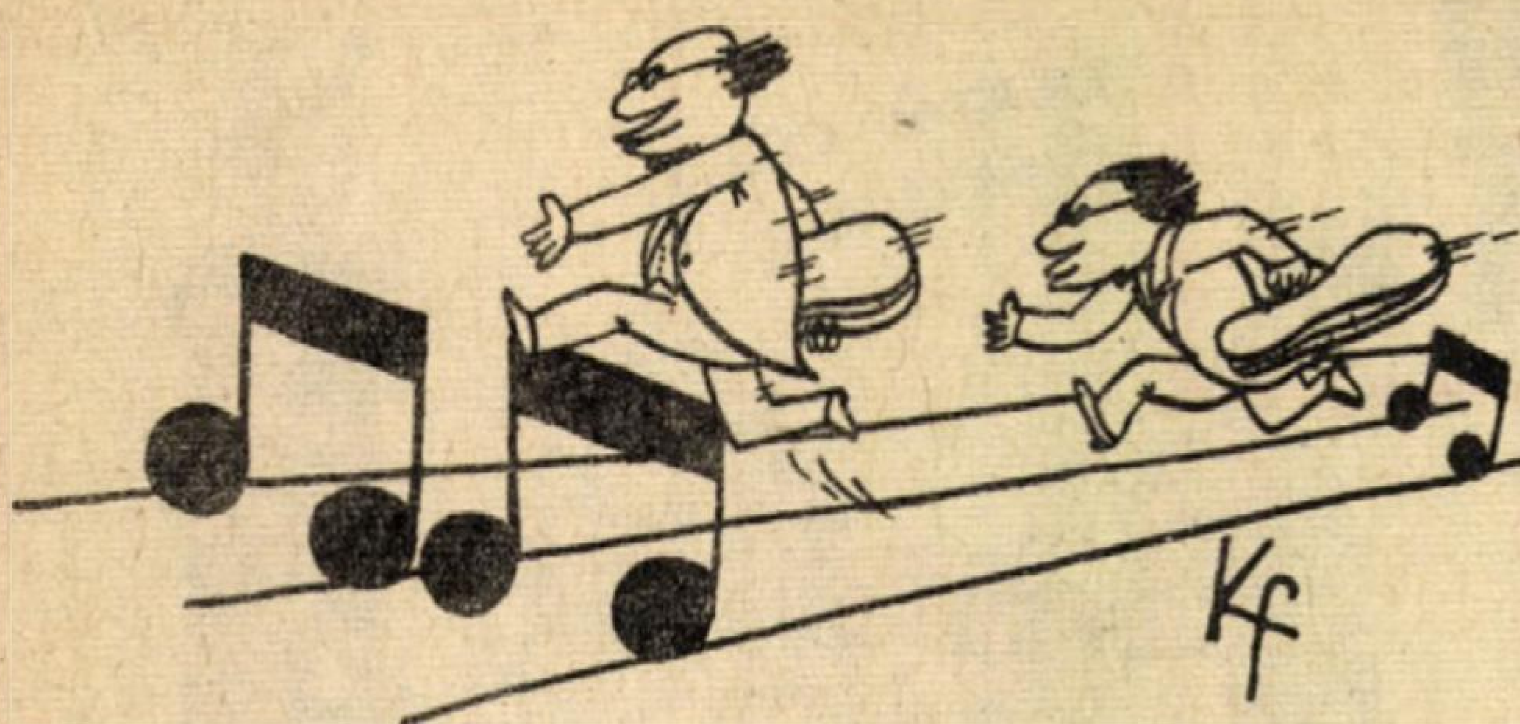






Hegedüs István rajzai

Hangverseny



KOVÁCS ÚR ÉS A TŰZ



Mikor Z. város egyik középületében
tűz ütött ki,
Kovács úr az előadóteremben
a következőket mondta:
– Azt mondják, tűz ütött ki, és a tüzet el kell oltani,
de mi a tűz oka,
a tüzet eloltani egyszerű lenne,
de helyes-e csak úgy eloltani,
eloltjuk-e a tűzzel a tűz okait,
és egyáltalán,
vizsgáljuk csak meg ezt a tüzet,
tűz-e valóban,
vagy esetleg csak tűznek látszik,
egyszóval
fontoljuk meg jól ezt a kérdést,
nehogy elhamarkodottan
forduljunk az illetékesekhez,
mert nekem az a véleményem ... –
Ekkor beszakadt a mennyezet,
ezért senki se tudja,
mi Kovács úr véleménye
a tűzről és a tűz okairól.



Simor András

Nem megy minden egyszerre!

Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár balsorsú igazgatója nagyot trombitált kék kockás zsebkendőjébe:

– Átkozott nátha! No, hol is hagytam abba? Megvan! Tisztelt termelési értekezlet! Amint mondottam, gyártmányaink minőségére az utóbbi években igen sok a panasz. S ami különösen bosszantó: napilapok, hetilapok a nagy nyilvánosság előtt kritizálják áruinkat, termékeinket. Különösen sok a panasz a luxus csomagolású, fényezett „Rex" timsóra. Számtalan panaszos levél jelent meg róla a különböző sajtótermékekben. Íme, néhány megjegyzés a sok közül:

„A »Rex« timsó kétnapos használat után szilvalekvárszerű péppé vált. Miért csinálják ezt velünk? Tisztelettel: Temeslaki Rudolf, apátlan, anyátlan árva."

„Borotválkozás közben elvágtam az arcomat. Azonnal használatba vettem a két napja vásárolt »Rex« timsót. Azóta mindkét orcám úgy néz ki, mint egy hegy-vízrajzi térkép. E timsó fő tulajdonsága, hogy elősegíti külsérelmi nyomok létrejöttét. Azonnali intézkedést kérünk! L. Z."

„Rövid leszek. »Rex« timsót használtam: Címem: Lajos-kórház, 117-es kórterem."

Stirpák dühösen csapta az asztalra a levélköteget:

– S mit írt minderre Debegényi kartárs, akit azzal bíztam meg, hogy válaszoljon a panaszos levelekre? Tessék: „Panaszának jogosságát elismerjük. Utasítottuk kereskedelmi osztályunkat, hogy máskor ne vegyenek át selejtes árut." Más. „Köszönjük, hogy felhívta figyelmünket a »Rex« timsó hiányosságaira. Utasítottuk dolgozóinkat, hogy a jövőben..." stb. stb. Kérdem a tisztelt termelési értekezletet, meddig mehet ez így?

A teremben néma csend honolt. Szórakozott, kifejezéstelen tekintettel bámulták a gyár kéményéből gomolygó szürke füstöt.

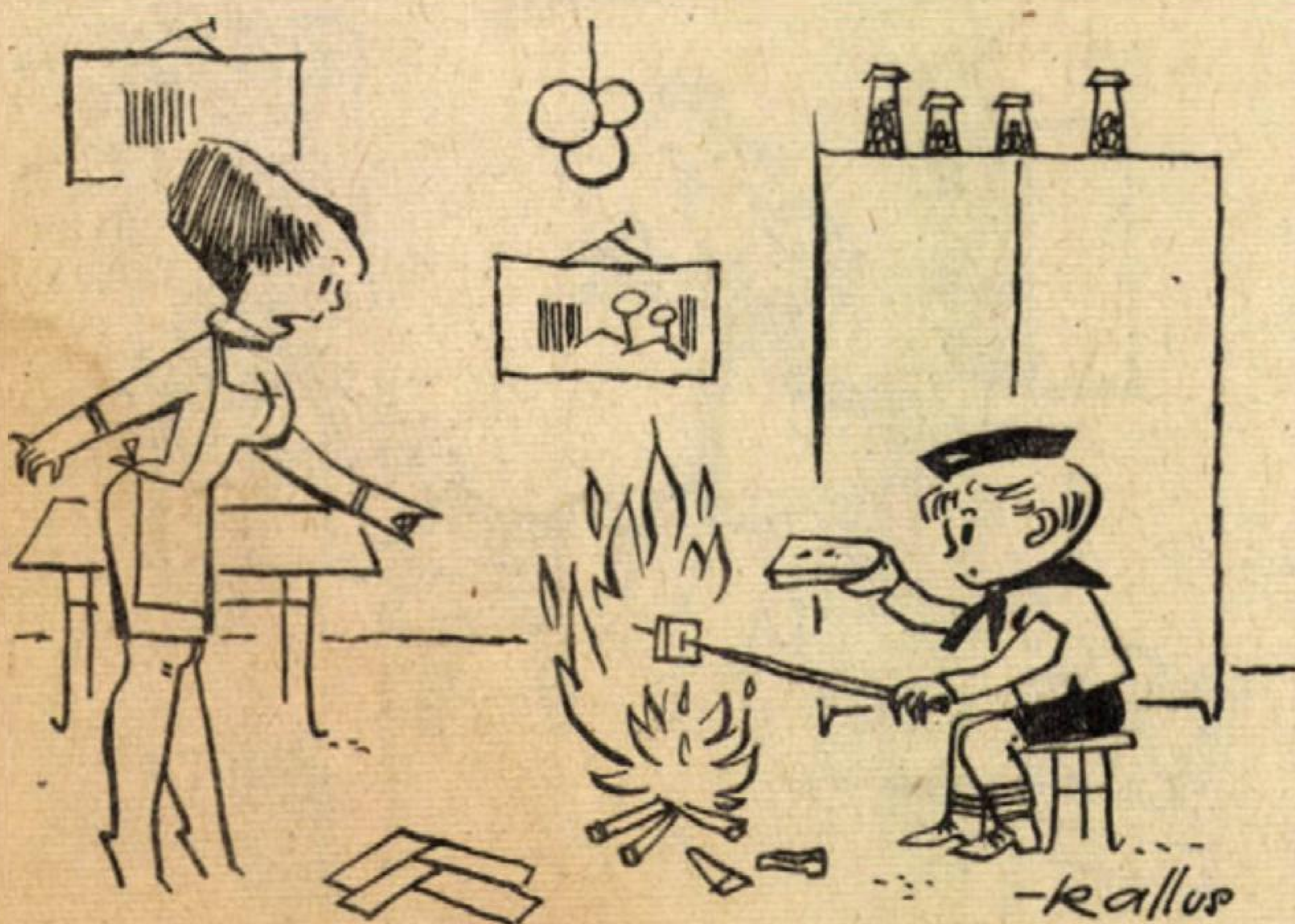
– Mi hát a teendője gyárunk kereskedelmi osztályának? A panaszos levelekre eddig írt válaszaink sablonosak, semmitmondóak. Nem



győzik meg a vásárlót arról, hogy nekünk van igazunk. Azonnal szerződtetnünk kell néhány aranytollú írót, egy pár szellemes írásművészt, tudósokat, akik népszerű ismeretterjesztő stílusban válaszolnak a kötekedő vásárlónak. Be kell bizonyítanunk, hogy a Timsó- és Robbanómotorgyár feladata magaslatán áll. Világos tehát, hogy mi a teendőnk. Tovább fejlesztjük, javítjuk, csiszoljuk gyártmányaink védelmében írt válaszleveleink minőségét. Magáról a timsóról majd legközelebb beszélünk.

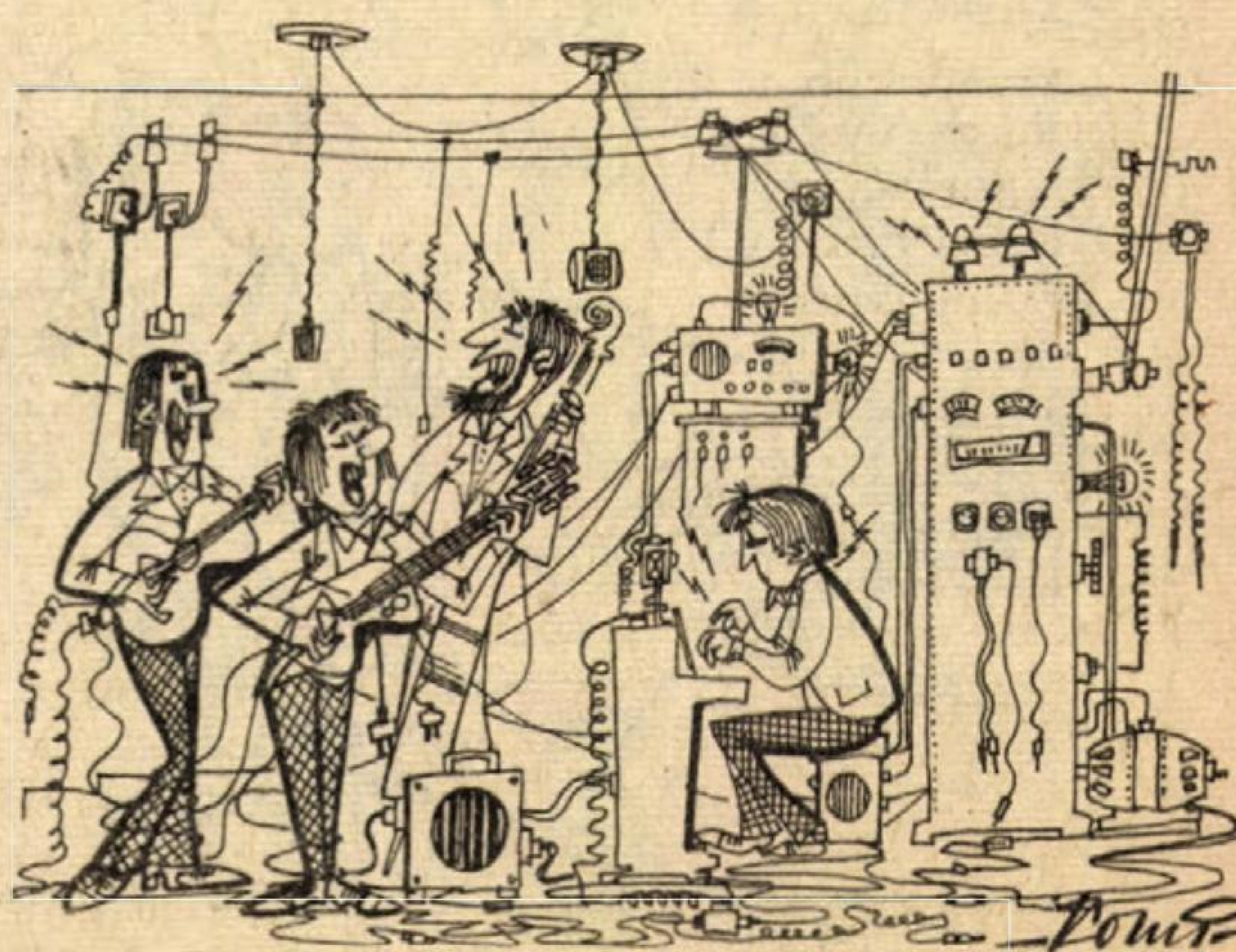
Galambos Szilveszter

Úttörőtábor után



– Tudod, mami, a táborban megszoktam a saját főztömet...

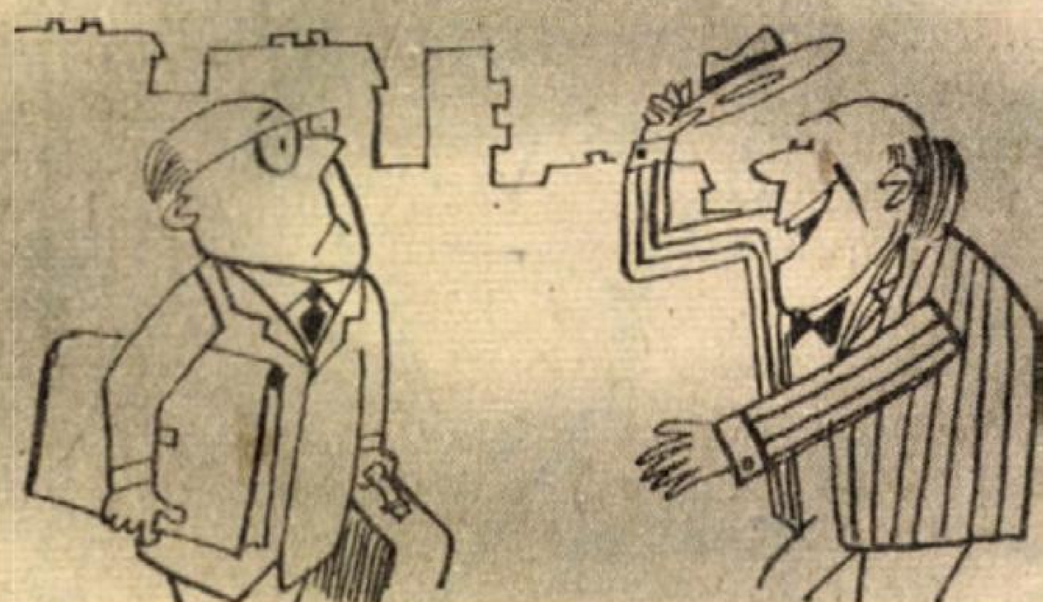
Elektromos gitáregyüttes



– Gyerekek, minden vezeték a helyén, kezdhetjük!

MAJDNEM

Aminap összetalálkoztam P. Andris barátommal, aki tanult mesterségét tekintve ugyan zenetudós, de azért időnként nem retten vissza szépirodalmi művek el-



olvasásától sem. Már messziről így üdvözölt:

— Van egy remek témám a számodra!

— Ne mondd.

De azért elmondta:

— Képzeld, megfigyeltem, hogy a mostanában megjelenő novellák, sőt regények, tekintet nélkül arra, vajon realisták, naturalisták, vagy esetleg egzisztencialisták, valamennyien egy közös izmusban szenvednek, a majdnemizmusban. Ne ijedezz, nem vagy lemaradva egy brosúrával, a majdnemizmus kifejezést én találtam ki, alig fél órája. Rajtad kívül még senki sem ismeri. Arról van szó ugyanis, hogy a mai írások kilencvenkilenc százalékából a teljesség, mint olyan, teljesen hiányzik. A hős, akár boldog, akár boldogtalan, sohasem lehet egész boldog vagy egész boldogtalan. Ha például majdnem meghal, valami mindig közbejön, amitől életben marad. Esetleg pont fordítva. Majdnem életben marad, de aztán mégiscsak meghal. Érted? A figuráknak sem az életük, sem a haláluk nem teljes. Vegyünk egy másik gyakori szituációt. A fiatalok rokonszenveznek egymással. Nagy nehezen sikerül is találniuk egy lakatlan helyet, mondjuk egy lakatlan szigetet vagy egy lakatlan lakást. A fiú meglehetősen kívánja a lányt, a lány pedig a fiút. Erkölcsi gátlásaik sincsenek. Mégse lesznek egymáséi. Csak majdnem... Úgy látszik, most az íróknak ez a mániájuk, hogy a mű akkor hiteles, ha a fehér egy kicsit fekete benne, a fekete meg egy kicsit fehér. Azaz mindkettő szürke. Mintha az életben nem szaladgálnának nagyon gonosz és nagyon jó férfiak meg nagyon szép és nagyon csúnya nők. A majdnemizmus holmi álobjektív ábrázolás ürügyén alaposan elsekélyesíti a valóságot. Kész röhej! Öregem, írd meg ezt egy krokiban. Na, tetszik a téma? Humoros?

— Majdnem — mondtam udvariasan.

Dalmáth Ferenc

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

JEGYZÉK

Ismerősöm mesélte, baráti társaságban:

– Három idősebb rokonomat támogatom egy-egy kisebb összeggel. Minden fizetésnapon megjelenek a lakásomhoz közeli postahivatalban, három kitöltött pénzesutalvánnyal, s azt feladom címükre. Évek óta csinálom már, de eddig még semmi nézeteltérés nem támadt ebből köztem és a Magyar Posta között. Épp ezért nagyon meglepődtem, amikor legutóbb a postáskisasszony visszaadta a három utalványt, e szavak kíséretében:

– Ezt így nem vehetem fel!

– Miért?

– Az új postaszabályzat értelmében, ha valaki kettőnél több tételt fizet be egyszerre, köteles róla jegyzéket készíteni.

– Hát akkor kérek egy ilyen jegyzék-nyomtatványt...

– Olyan nincs! Írja fel egy szelet papírra!

– Kérek akkor egy szelet papírt!

– Még mit nem! Hová jutna a posta, ha mindenkinek mi adnánk papírt?!

Panaszra mentem a hivatalvezetőhöz, aki salamoni döntést hozott: a beosztottjának igazat adott – nekem viszont egy szelet papírt. Egyben tanácsolta, hogy legközelebb előre készítsem el a jegyzéket, otthon... Én ehelyett azonban a kollégáim tanácsát fogadtam meg, és a hivatalunk mellett levő postára járok pénzt feladni. Ott ugyanis nem kérnek jegyzéket...



Mikor ismerősöm befejezte a történetet, a társaság másik tagja szólalt meg:

– Hasonlóan jártam én is! Családunknak három operabérlete van, s a havi részlet befizetésekor tőlem is jegyzéket követeltek. Mivel se papír, se toll nem volt nálam, már majdnem arra adtam a fejem, hogy külön-külön fizetem be a bérleteket, háromszori sorállással, de gondoltam egyet, s átmentem a négy utcával arrább levő postahivatalba. Mondanom sem kell, hogy ott szó és jegyzék nélkül átvették a pénzt!

E két egybevágó történet meghallgatása után társaságunk így összegezte a tanulságot: a postaszabályzatnak ez a pontja (ha magánosokra is vonatkoztatják, nem csak a közületekre) merev, boszszantó és bürokratikus ugyan – de hál' istennek nem mindenütt tartják be.

(radványi)

MINDENNAPI CIRKUSZ

Takács Imre rajzai

SZÁMOLÓMŰVÉSZ



– A mérésen megspórolok nyolcvan kilót, aztán külön eladjuk neki egy mázsában.

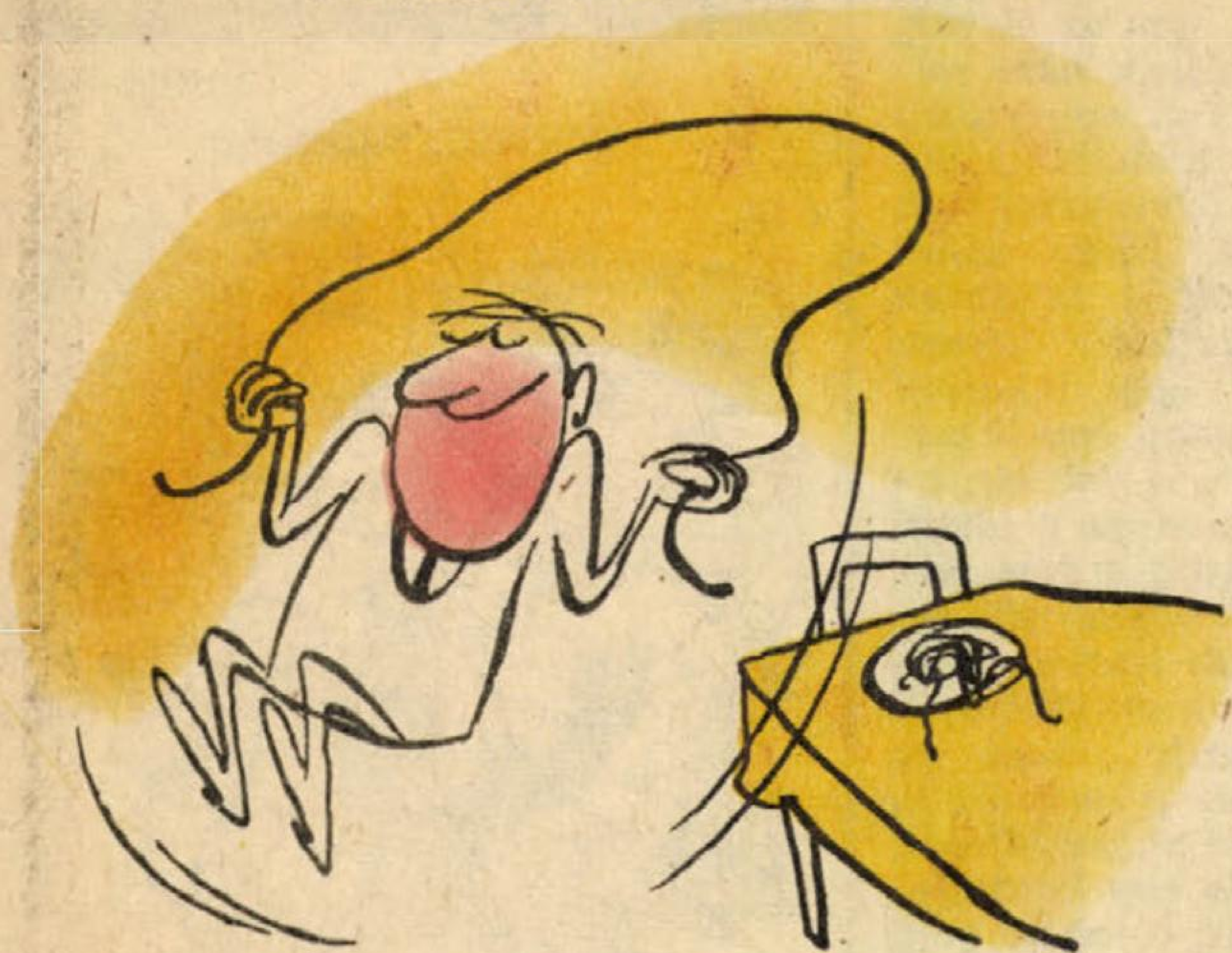
EGYENSÚLYOZÓ MŰVÉSZ



A MŰSOR FÉNYPONTJA



Hosszabb lesz a makaróni



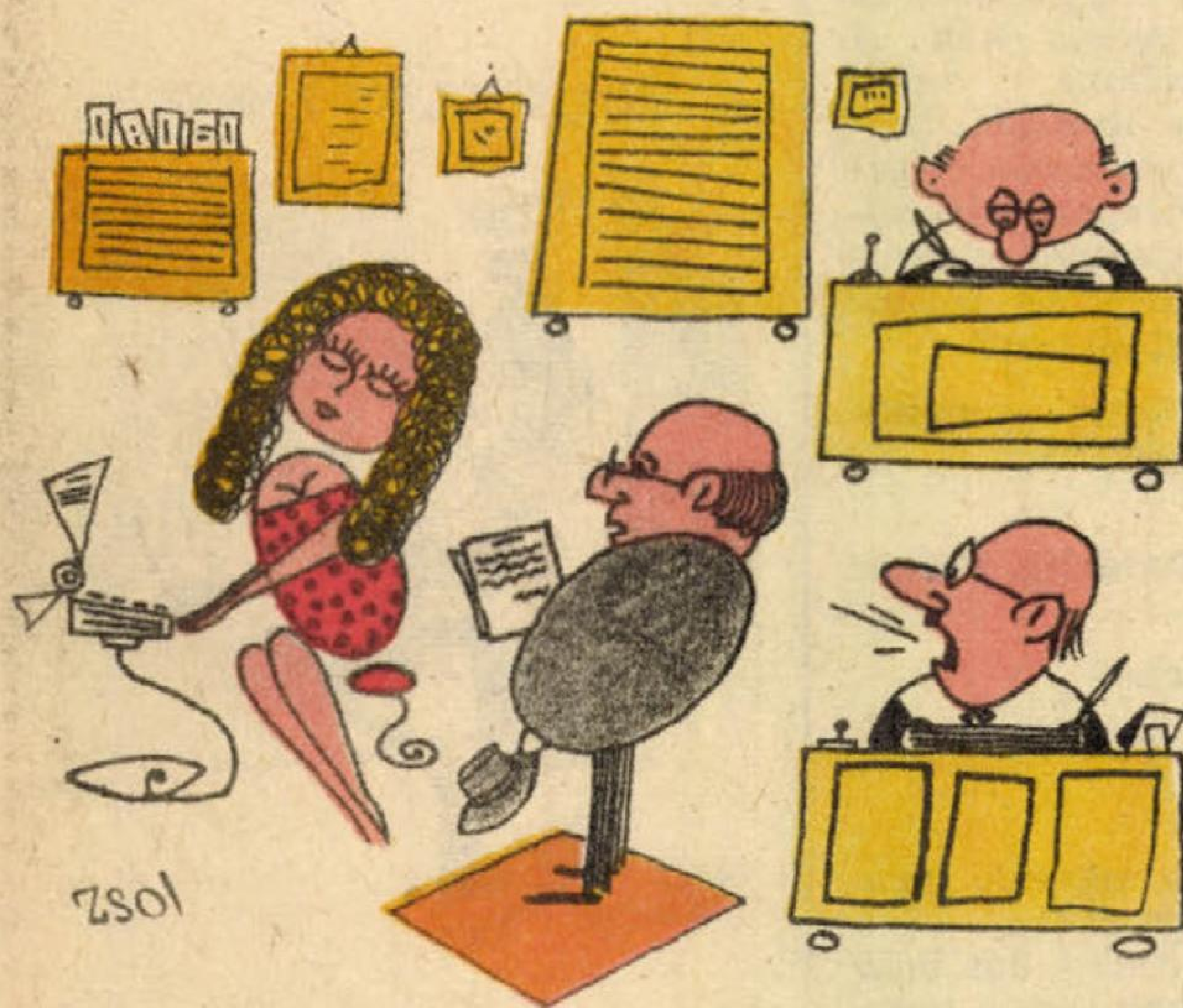
– Na végre!

Tájékozódik az idegen



– Tavaly itt jártam, ennél a törmeléknél kell jobbra fordulni!

Hivatali Csipkerózsika



– A főnök minden délután csókkal ébreszti fel.

Új színfolttal gazdagodott fővárosunk



Este a Rákóczi téren

Várnai György rajza



– Mondja, mi ebben a titkos?

Pesti tudósítónktól

Az alkoholizmus elleni küzdelemben újabban a „túlzott alkoholfogyasztás" jelentőségét hangsúlyozzák. Megkérdeztem egy ismert borivó barátomat, hogyan lehet észrevenni az alkoholfogyasztás túlzott voltát.

– Önfigyeléssel! – hangzott a válasz. – Ha az ember üvölteni kezd, másokba beleköt, verekszik, tör-zúz, elesik és nem tud fölkelni, akkor már következtetni lehet az alkoholfogyasztás esetleges túlzott voltára.

*

A jó szervező fontos ember. De még nagyobb dicséret, ha valaki átszervező zseni hírében áll.

*

Legújabb történelmi látomásom:

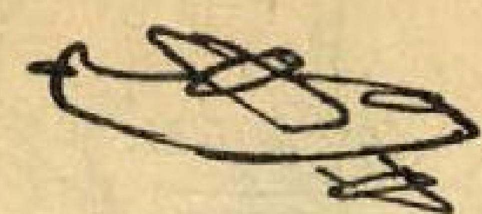
A leszúrt Caesar szemrehányóan fordul egyik merénylőjéhez:

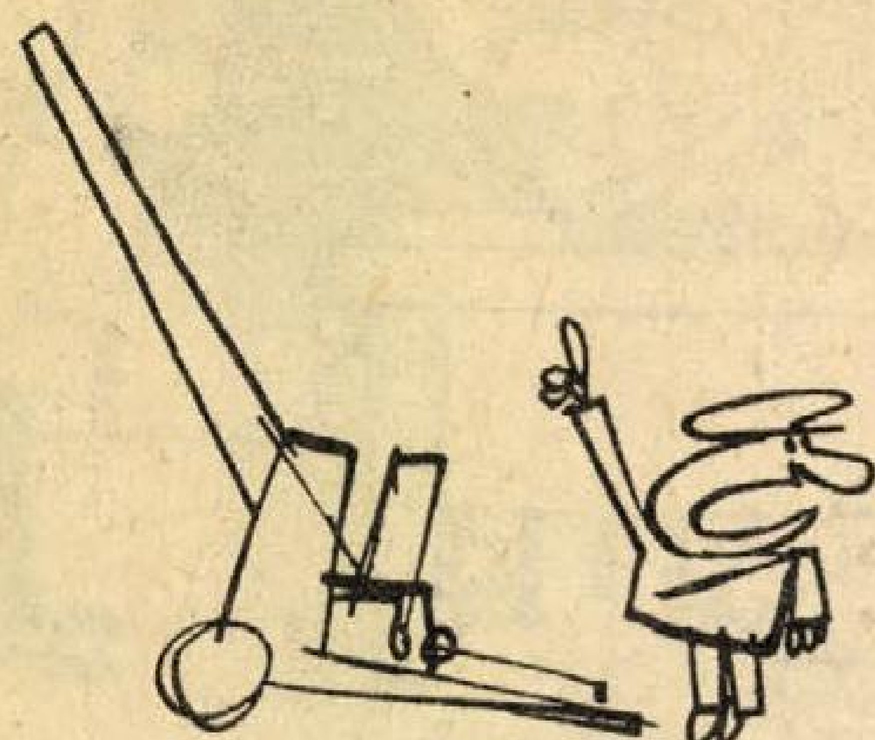
– Te is, fiam, Brutus?

A kérdezett rázza a fejét:

– Bocsánat, de én Cassius vagyok!

f. l.



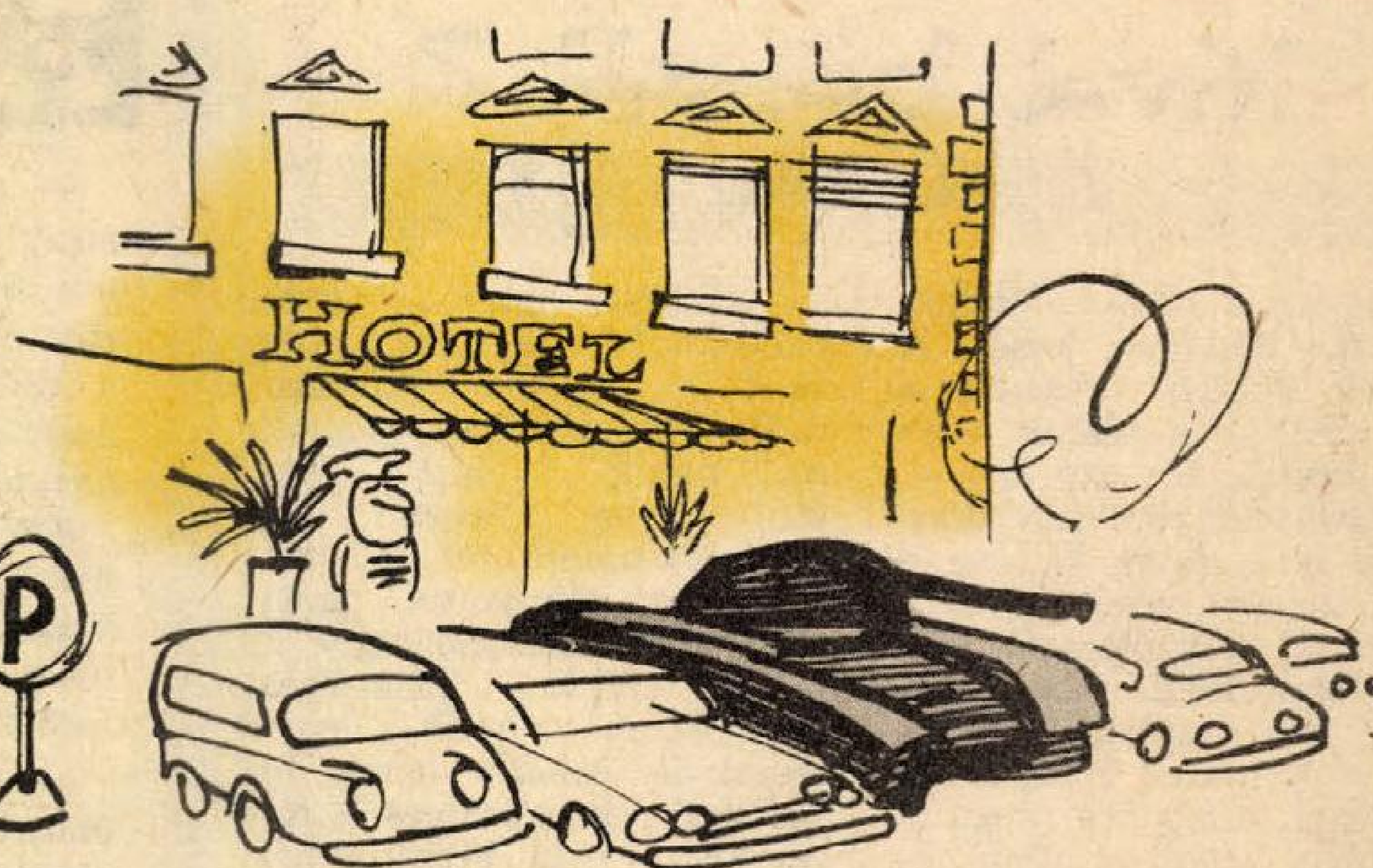


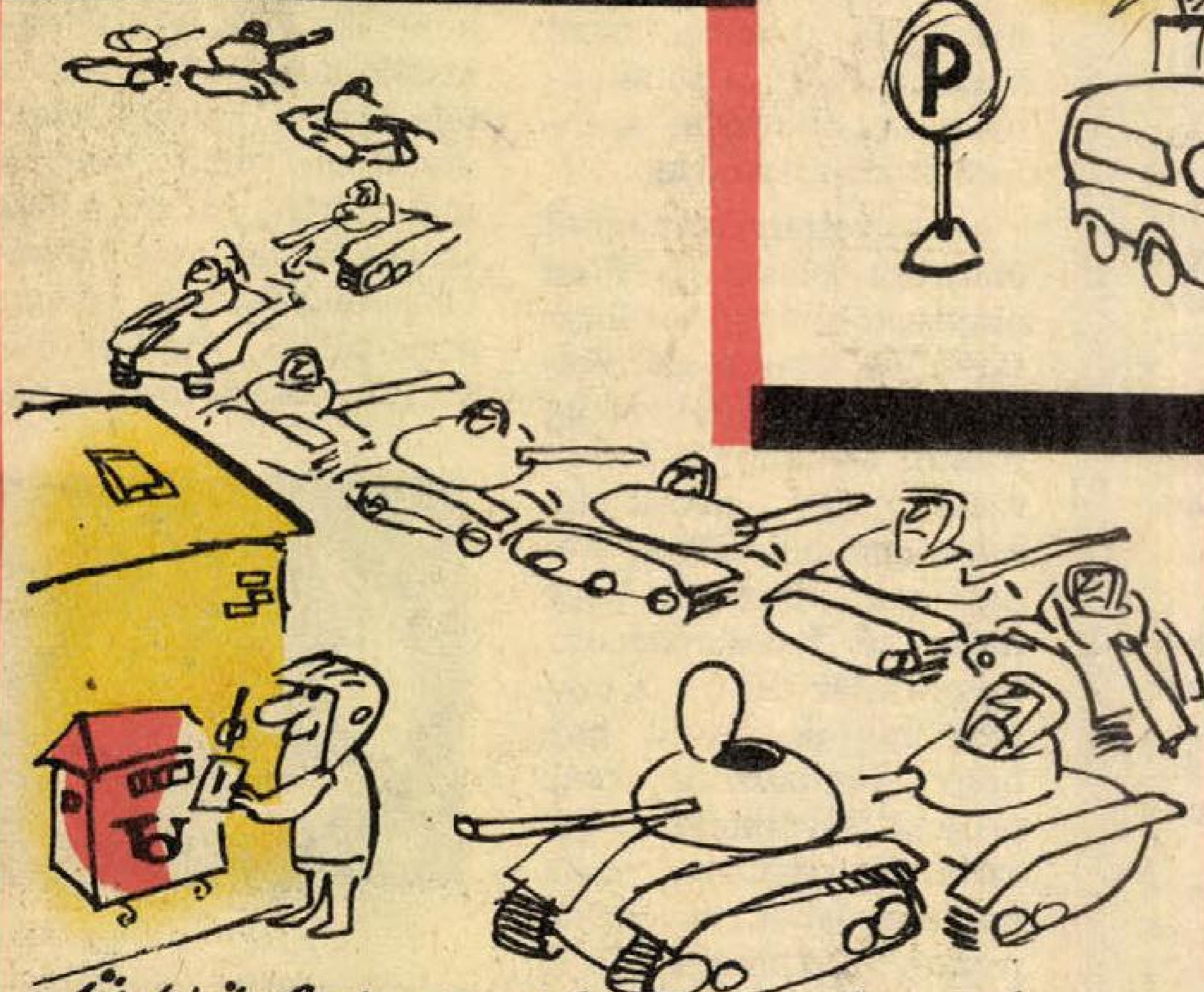




Jelvénycsere

NEMZETKÖZI HADGYAKORLAT





Üdvözlet az otthoniaknak

Sajdik Ferenc rajzai

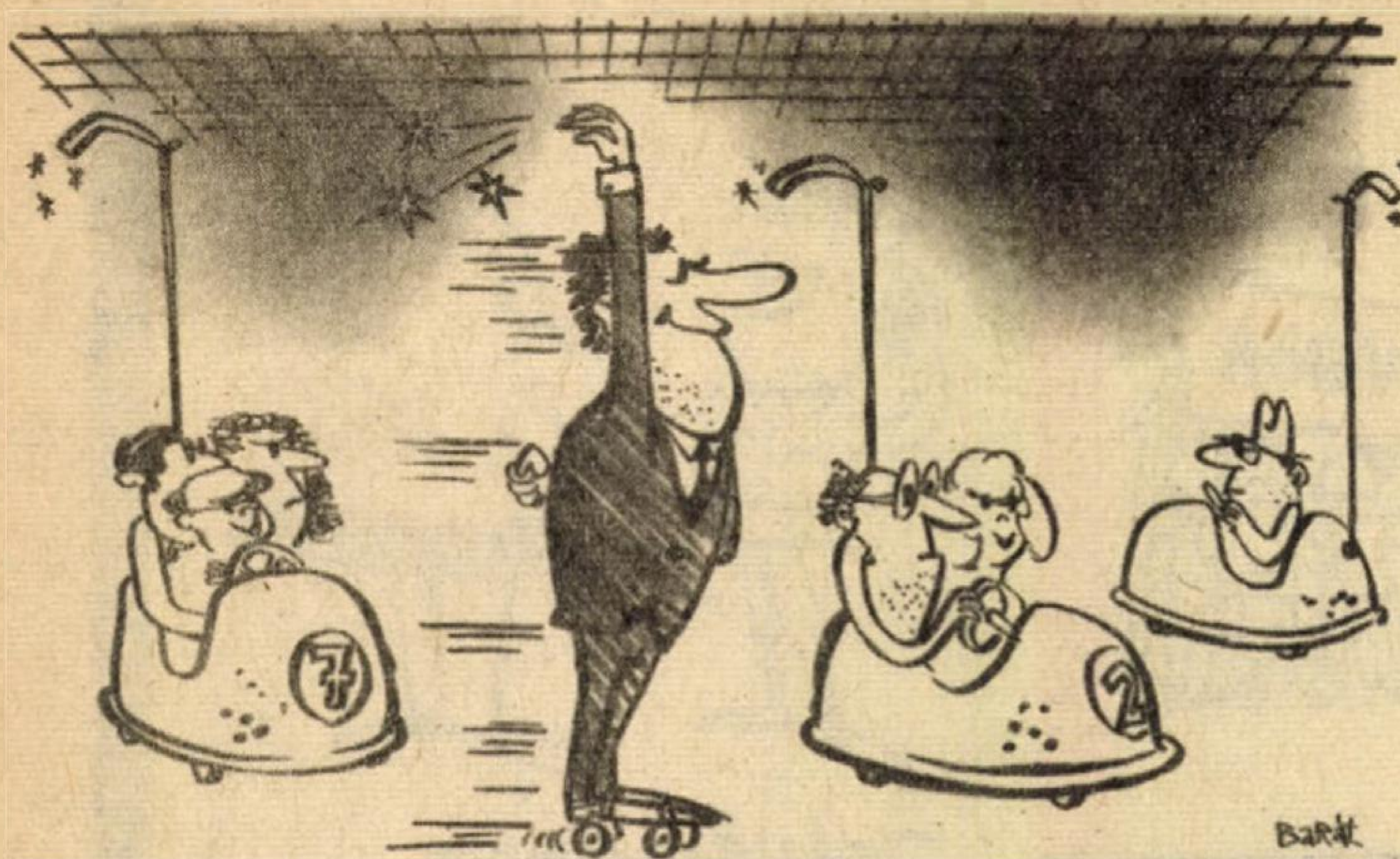


Menetgyakorlat



Útban hazafelé

Fémszálas férfiöltönyök kerülnek forgalomba



Találékony lógós



– Miért nem dolgozik?
– Mert a régi munkamódszerek már nem jók, az újakat még nem ismerem!

Kivel beszél?

(ÚJ TÁRSASJÁTÉK)

Cseng a telefon. Valaki felveszi. Beszélni kezd. A többiek éberen fülelnek, s megpróbálják kitalálni, hogy kivel beszél. Egy-egy szóból, mondatfoszlányból következtetnek arra, hogy ki van a drót másik végén. Fürge észjárásra, következtető erőre, átlagon felüli találékonyságra van szükség ahhoz, hogy a párbeszéd egyik résztvevőjének szavaiból megtudjuk, kivel beszél az illető. És mivel manapság minálunk előbb-utóbb mindenből kviz lesz, nem csodálható, hogy máris kialakult az új találós játék: KIVEL BESZÉL?

Ha megengedik, kedves olvasóim, néhány személyes példával megvilágítom az új játék lényegét.

– Halló! Igen, én beszélek!... á, szervusz!... nahát, milyen kedves, hogy elutazás előtt felhívtál... és hogy mentek?... igen, repültök?... nagyszerű!... azért vigyázzatok!... garantáltan hőálló a viasz?!... nehogy leessen a szárnyatok!... jó, jó, de azért ne repüljetek túlságosan közel a naphoz... viszlát!

(Nos, kivel beszéltem?)

– Halló!... igen... tiszteletem!... igazán?... nagyon érdekes!... de hát muszáj az Alpokon át?... értem, persze, a meglepetés... Cannae?... őszintén szólva nem tudom, majd megnézem a térképemen... köszönöm szépen, jól vagyok... nem tud valami új elefánt-viccet?...

(Nos, kivel beszéltem?)

– Halló... igen!... kezét csókolom!... mi újság, hogy van?... nagyon szívesen, tudja, hogy boldogan segítek, ha tudok... miről van szó?... igen... értem... hát ezt nem tudom, fel kell hívnom az állatkertet, hogy egyáltalán kölcsönöznek-e ki mérges kígyót... lehetséges, nem tudom... halló... én is szeretnék valamit kérni, ha már volt olyan kedves és felhívott... nem beszélhetnék Caesarral?... igen?... szegény... és az utódjával?... nincs ott?... nem baj, majd legközelebb... és amint lesz valami a kígyóval, jelentkezem... csókolom!

(Nos, kivel beszéltem?)

– Halló!... igen, az beszél... üdvözlöm!... remélem, már elmúlt a hűlése... tudom, a borodinóiak mindig panaszkodtak az éghajlatukra... teljesen egyetértek, a moszkvai tűzoltók rémesek... most legalább lesz egy kis ideje játszani a kisfiával, meg egy kicsit franciául is tanulhat... köszönöm szépen... kézcsókomat Mária Wa... akarom mondani Mária Lujza asszonynak!...

(Nos, kivel beszéltem?)

Ennek a társasjátéknak két előnye is van. Ha kitaláljuk, hogy az illető kivel beszél, akkor megelégedéssel tölthet el minket éles elménk birtoka. Ha nem tudjuk kitalálni, akkor megelégedéssel tölthet el minket az a tudat, hogy nem kíváncsiskodunk tolakodó módon mások magánügyei iránt.

Feleki László

PANASZKÖNYV

— Annyit írtak rólam, annyit fotografáltak, annyi kommentárt közölt velem kapcsolatban a rádió és a televízió, hogy most már nekem is nyilatkoznom kell.

Ezt a rövid monológot nem más mondta, mint maga a Hold, a tudományos kutatások és szenzációk középpontja.

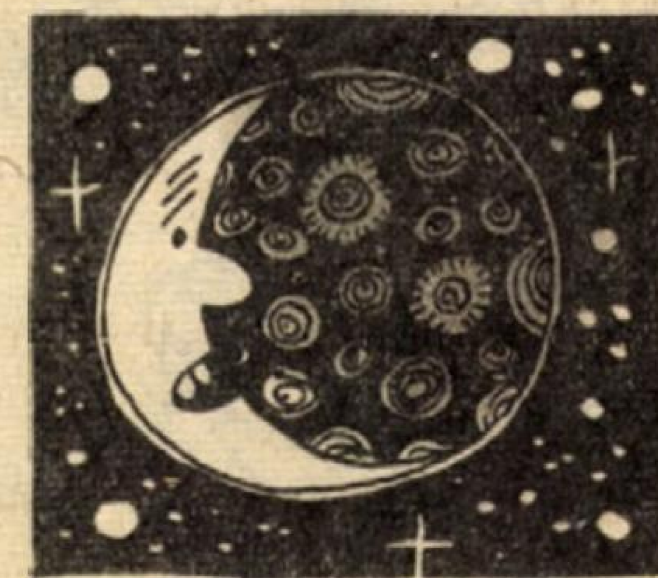
— Egyetlen sirámomat óhajtom beírni a Föld panaszkönyvébe. — folytatta. — Csupa előnytelen képet közöltek eddig rólam. Mindegyik fotográfián úgy nézek ki, mint egy holdkóros. Pedig nem hinném, hogy nincs jó fényképarcom, hiszen már filmre is sokszor hívtak. Az a baj, hogy rendszerint csak pillanatfelvételeket készítettek rólam, csak úgy kapásból, és ezeket minden ellenőrzés nélkül nyilvánosságra bocsátották. Szeretnék már egyszer egy szép műtermi képet, hogy adhassak azoknak, akik dedikált fényképet kérnek tőlem. Akik eddig a fényképeimet látták, nagyon is furcsa véleménnyel lehetnek rólam.

Megnyugtattam, talán arra is sor kerül, hiszen a fotósok egyre közelebb kerülnek hozzá.

— Jó-jó, de addig! — türelmetlenkedett: — Tessék megnézni ezt a felvételt.

Megmutatta a televízióból is jól ismert képet.

— Hát ilyen vagyok én? — méltatlankodott. — Ennyi ráncom van nekem? És ez a púp! Hogy került hozzám? A képen tele vagyok ránccal. Nem mondom, nem vagyok mai csirke, de az a sok szarkaláb, ami ezen a képen mutatkozik, mégis csak túlzás. Amikor felvették, elkértem a fotog-



ráfus címét, rendeltem belőle hat kabinetképet, és most a nyakamon marad. Nézze, milyen ronda és gyűrött vagyok rajta. Mit lehet ilyen képpel elkezdeni?!

— Igazolványképnek jó lesz — nyugtattuk.

Felderült a képe:

— Az igaz. Mostanában úgyis állandóan úton vagyok, keringek a Föld körül. Ideje hogy váltsak egy kedvezményes utazási bérletet.

(stella)

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 — 66.2062 — Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504

TAPASZTALAT EGY TAPASZ ALATT

Minap pattanás termett a bal államon. Ha már az ember nem okos és nem gazdag, legalább szép legyen, nem igaz? Szóval le akartam fedni a pattanást, s e célból a hajdanában angol flastromnak nevezett szépségtapaszt kerestem. Így hívták azt a pici, fekete, arcra ragasztható pöttyet, amelyet rokokókori dámák még akkor is sápadt orcájukra illesztettek, ha nem vala alatta elfednivaló. A pötty azidőtt pikánsnak hatott.

Manapság meglehetősen más fogalmaink vannak a pikantériáról, az



angol flastrom gyártása is megszűnt. Helyette az egyik patikában gézt és leukoplasztot ajánlottak, ami némi túlzás lett volna egy gombostűfejnyi pörsenés eltüntetésére. Egy másik patikus józanabbul ítélte meg szépséghiányosságomat és „szívó tapaszt" ajánlott, ami nem fekete ugyan, csak szürke, de parányi darabkákra szeletelve használható. Meg is vettem, haza is vittem, fel is ragasztottam bal államra. Előzőleg azonban elolvastam a tapaszt tartalmazó boríték gazdag szövegét, ami így kezdődik: *KÜLSEŐLEG!*

E pillanatban kissé megrendült bennem a flastromba vetett hitem. Milyen lehet az áruja annak a gyárnak (Reanal finomvegyszergyár), amely ilyen otromba sajtóhibás borítékot hoz forgalomba? Másodszor: mi értelme van egyáltalában a *Külsőleg!* figyelmeztetésnek egy tapaszos borítékon? Mert hogy valaki egy folyadékot, ami szemcsepp, vagy tyúkszemirtó, lenyel, az elvileg elképzelhető. De milyen körülmények között lehet nem Külsőleg!, hanem belsőleg használni egy darab ragadós vászoncsíkot? Volt már rá eset, hogy valaki feloldotta és kakaóba keverve lehörpintette?

No mármost: a kedves patikus figyelmeztetett, hogy ha a tapasz alatt fájdalmat érzek, gyorsan szedjem le, mert nagyon erős a szívóképessége. Erre azonban nem került sor. Miután ugyanis a tapaszt orcámra feltapasztottam, megkérdeztem ismerőseimet, nem túl feltűnő-e.

– Cseppet sem! – mondták valamennyien. – A pattanás nem feltűnő, de azért le lehetne ragasztani.

Erre odakaptam államhoz, s gyanúm beigazolódott: a tapasz már nem volt a helyén. Igaz, percekkel előbb egy kis északnyugati szél suhant át a Körúton. Úgy látszik, az fújta le rólam. Kereségeltem is az aszfalton, de nem leltem. Ezért tehát ezúton figyelmeztetek mindenkit, aki egy négyzetcentiméter területű higanytapaszt talál: ne egye, ne igya, mert csak KÜLSEŐLEG! használható.

Szánthó Dénes

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mit tisztelnek a legjobban?

A túlerőt.
D. F.

Általában azt, amit nem szeretek.
F. L.

A tisztelőimet.
(f—p)

A szemtől-szembe való, bátor és nyílt kri... kri... kriti...
G. Sz.

Mindig amit kell.
K. A.

Az Emberiséget, de csak globálisan.
M. Gy.

Nagyon tisztelek minden jó tulajdonságot, amely másokban megvan, belőlem viszont hiányzik. (Részletes felsorolásuktól idő és hely hiányában el kell tekintenem.)
R. B.

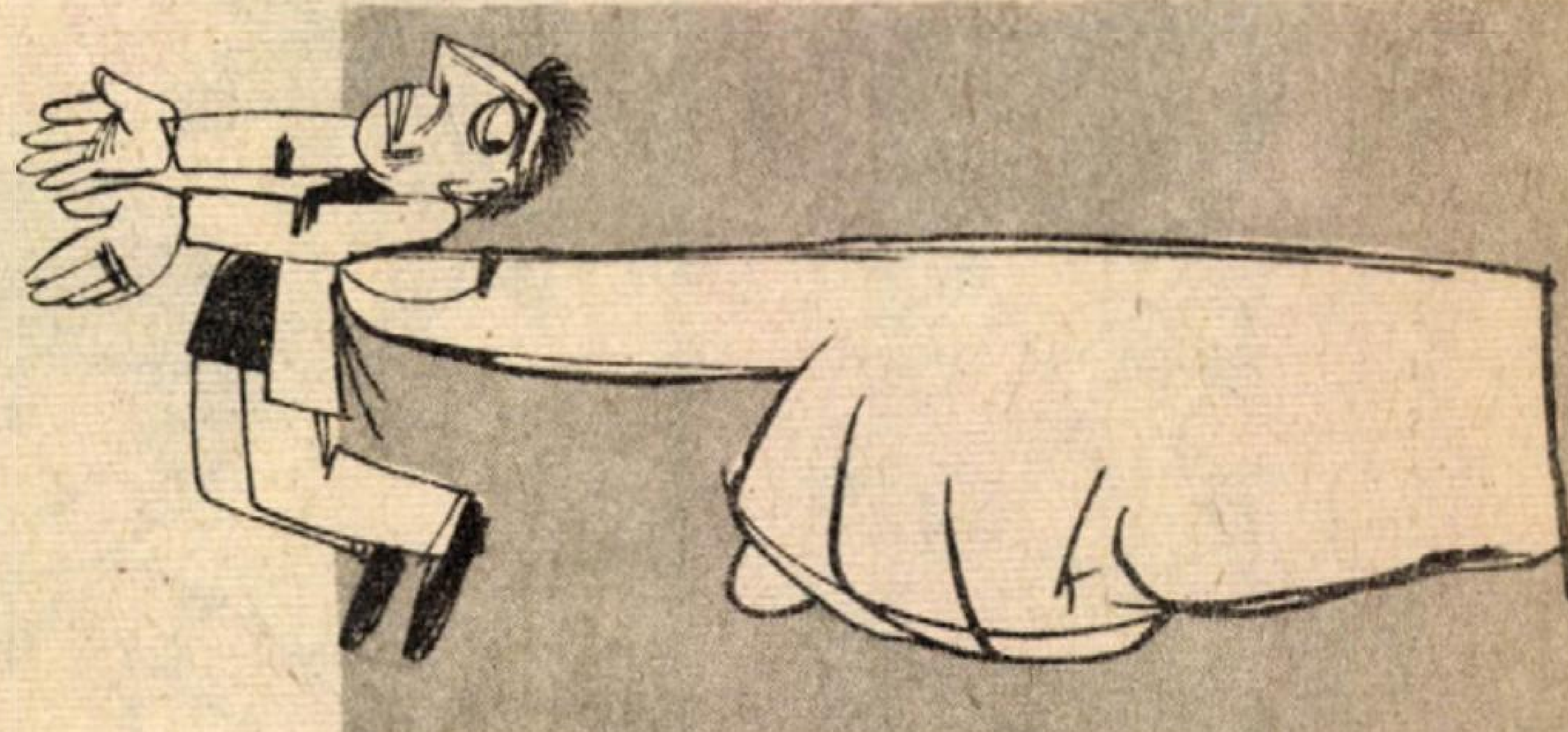
U Thant elhatározását. Otthagy egy állást, amiért máris sokan vetekednek.
S. A.

Meg fognak lepődni: a készpénzt.
S. P.

Mindenkit tisztelni tudok, aki nem tart rá igényt, hogy tiszteljem.
(t.)

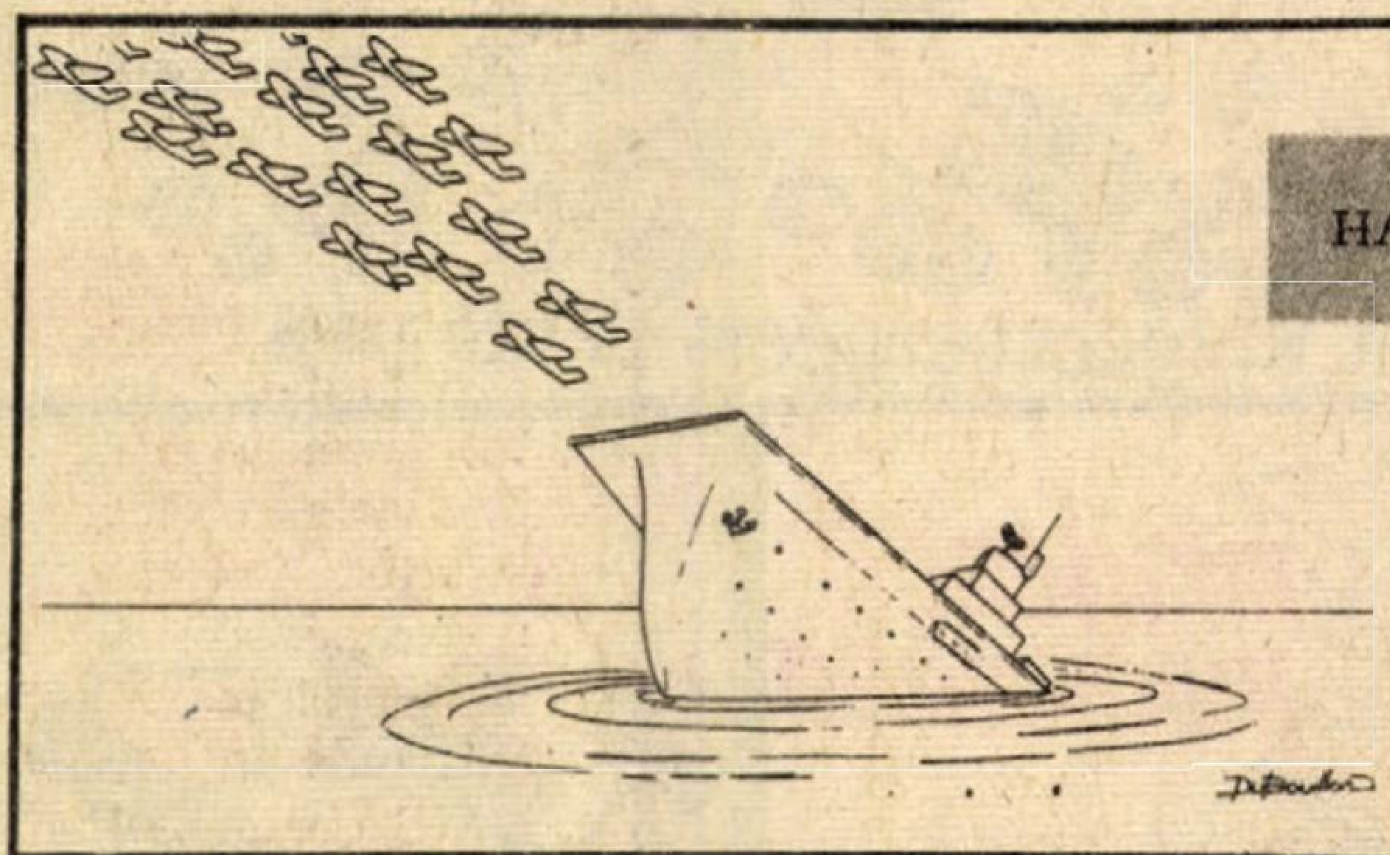


ÚTMUTATÁS



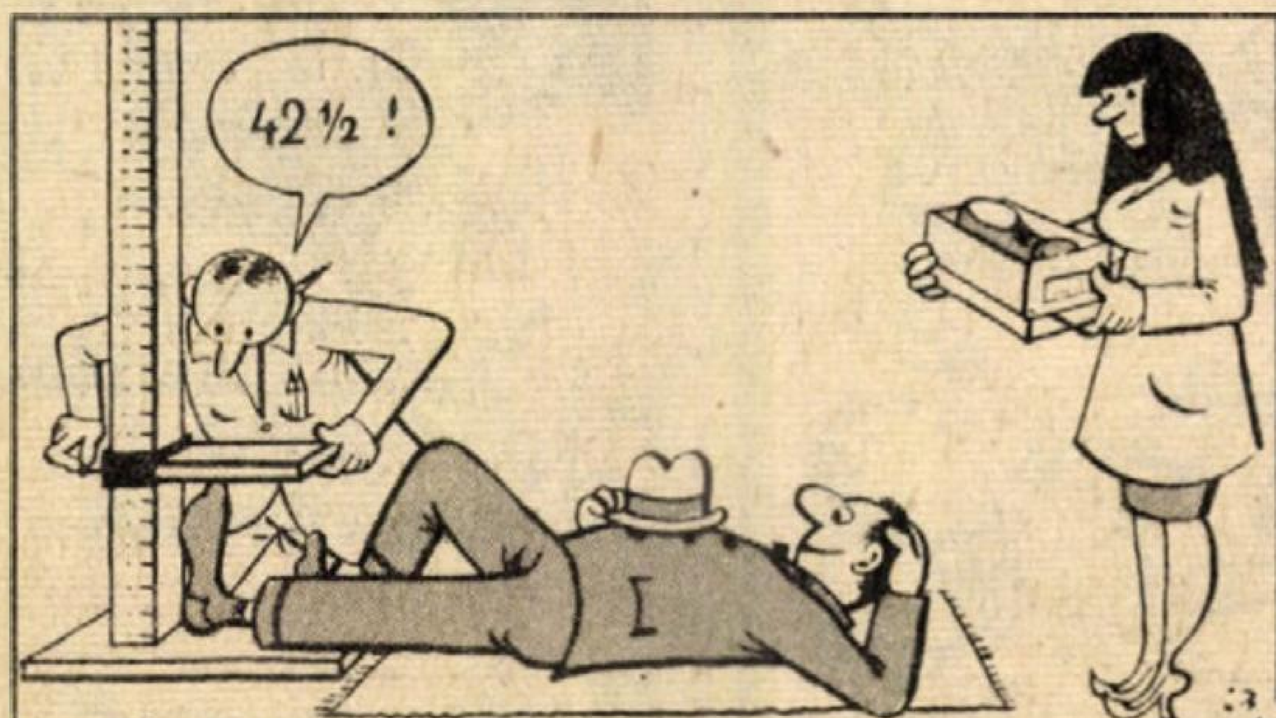
(„Urzica", Bukarest)

HAJÓTÖRÉS



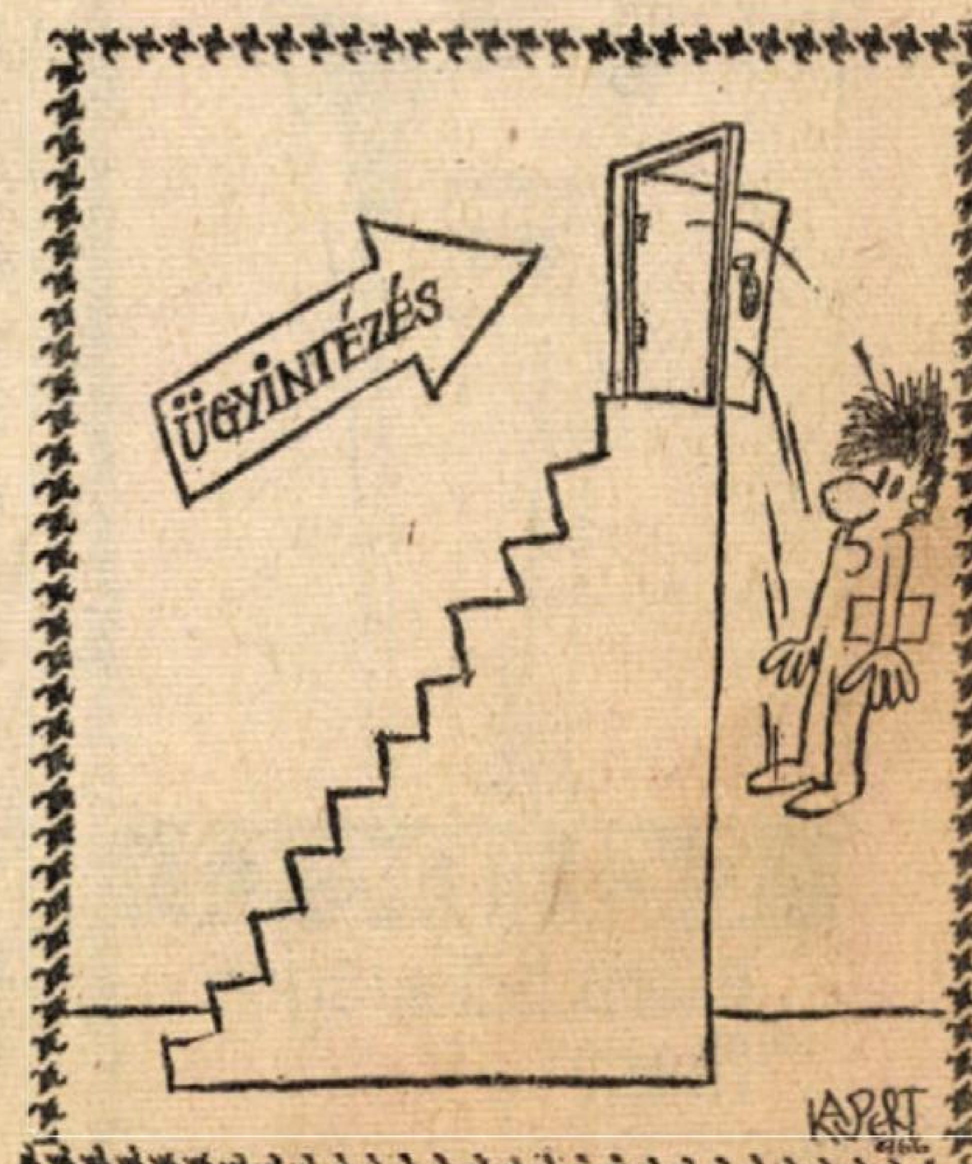
(„Paris Match")

ELŐZÉKENY CIPŐBOLT



(„Rohács", Pozsony)

HIVATALI ÚJÍTÁS



(„Grimasz", Újvidék)



FOGKRÉM • OVENALL • SZÁJVÍZ



A KAMARA VARIETÈ
ÚJ MŰSORA



camea
AP 63

AP 63
camea
extra különleges illatu KÖLNI



NEMZETI SZÍNHÁZ



ÚJ CÍMÜNK:
HEVESI SÁNDOR-TÉR
(VOLT IZABELLA-TÉR)
NYITÁS: OKT. 1.





-MOST NE ZAVARJ EZ A LEGJOBB RÉSZ!



ŐSSZEL IS ÖRÖM A JÓ KÖNYV!
NAGY VÁLASZTÉK AZ ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT KÖNYVESBOLTJAIBAN